

Dagelijks leven van een wel-gesteld Christen, uit-gebeeld in verscheide zang-versen

David Montanus

bron

David Montanus, *Dagelijks leven van een wel-gesteld Christen, uit-gebeeld in verscheide zang-versen*. Andries Voorstad, Delft ca. 1720

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/mont009dage02_01/colofon.php

© 2014 dbnl

Aan God alleen, haar trouw te geven:⁺
 Alleen met hem bekommert leven:⁺
 Verr' gekomen, als nog beginnen:⁺
 Gehaat te zijn, en nog beminnen:⁺
 Altijd besig, en niet seer woelen:⁺
 Een anders nood als eygen voelen:⁺
 Gaarn alleen, en niet veel praaten:⁺
 Met God gemeen, haar selven haaten:⁺
 Een anders quaad ter nood maar melden:⁺
 Ontfangen leed, met deugd vergelden:⁺
 Goe vrienden raad, niet ligt veragten:⁺
 In sond of quaad, niet een vernagten:⁺
 Den kleynen meest haar gunst bewijsen:⁺
 Een anders deugd, niet d'eygen prijsen:⁺
 Christi lijden, voor alles weten:⁺
 Eygen lijden, seer haast vergeten:⁺
 Haar soetste spijs moet sober wesen:⁺
 't Gebed haar steun', verquikking, lesen:⁺
 Kleyne sonden niet ligt te agten:⁺
 Om boet te doen, geen tijd verwagten:⁺
 Op schimp en smaad, geduldig blijven:⁺
 Gedane deugd, God toe te schrijven:⁺
 Van staat te zijn als niet te weten:⁺
 Verwijt, en spot, voor soet op eten:⁺
 Veeltijds in huys op straat heel senden:⁺
 Al wat haar schort, aan Iesus melden:⁺
 Onschuldig zijn, en willig lijden:⁺
 Haar eygen wil en zin besnijden:⁺
 Regt te hebben, en nog te zwijgen:⁺
 Voor trouwigheit, ondank te krijgen:⁺
 Weinig hebben, en nog te geven:⁺
 Verdrukt te zijn, en bly te leven:⁺
 Gedient hebben, en nog te loonen:⁺
 Te rug' geset, en dank te toonen:⁺
 Volmaakt te zijn, en nog te vresen:⁺
 In 't leven sijn, en dood te wesen:⁺
 Verçiert u Maagd hier me van binnen:⁺
 Soo sal u God als Bruyd beminnen:⁺

⁺Hos. 2. 18. 19.
⁺1 Cor. 7. 34.
⁺Philp. 3. 14.
⁺Matt. 5. 44.
⁺1 Thes. 4. 11. 2. Thes. 3. 12.
⁺Hebr. 10. 33. en 13. 3.
⁺Prov. 18. 1. Iac. 1. 19.
⁺Iob. 22. 21. Luc. 14. 26.
⁺Pro. 24. 28.
⁺1 Sam. 24. 18. Rom. 12. 20.
⁺Prov. 12. 15. en 27. 9.
⁺Ier. 4. 14.
⁺Prov. 14. 31. Ies. 58. 10.
⁺3 Ioh. vs 12 Prov. 27. 2.
⁺1 Cor. 2. 2. Phil. 3. 8. 10.
⁺Iob 11. 16.
⁺Luc. 21. 34.
⁺1 Tim. 5. 5. Psa. 1. 2.
⁺1 Sam. 24. 6.
⁺Ps. 32. 3. 5.
⁺Ps. 38. 14. 15.
⁺1 Cor. 15. 10.
⁺1 Cor. 8. 2.
⁺Klaagl. 3. 30. 1 Cor. 4. 12. 13.
⁺Tit 2. 5. 1. Tim. 5. 13.
⁺Phil. 4. 6.
⁺1 Pe. 4. 15. 16.
⁺Deut. 10. 16.
⁺Psalms 39. 3.
⁺Ps. 35. 12.
⁺Luc. 21. 2. 3.
⁺2 Cor. 6. 10.
⁺1 Petr. 3. 9.
⁺1 Petr. 3. 9.
⁺Phil. 2. 12.
⁺Col. 3. 3.
⁺1 Pet. 3. 3. 4.
⁺Ps. 45. 12.

Voor-rede.

Waarde Lezer;

Ziet hier het dagelijks Leven van een Wel-gesteld Christen, in des daags in-voort-en-uitgang. En 't zelve uitgedrukt in eenige byzonderheden, die ik hoeft voor hoeft wel breed had kunnen uitbreiden, en yder alleen op sig selven, tot een onderscheiden Gezang, op verscheidene *toon*en, voor-brengen, met byvoeginge van diergelijke Hooftstoffen meer: dog ik hebbe my der *kortbondigheit* bevytigt, en tot dien einde yder Hooft-zake, in een eenig Zang-vers, als in een *kort-bondeltje*, tot behulp van *Verstand, Oordeel, Geheug* en *Hertstogten* beslooten. En op dat de *schriftmatigheit* van mijn voorstell, alsints te klaarder blijke, zoo heb ik de kant bezaait met een akker van uitgelezene plaatsen uit de Koorn-schuure der H. Schrift, ⁺den eenigen *Canon* en regel van Gods Israel die de weet-gierigen een overvloedige oogst van stoffe, tot geestelijke bedenkingen sal kunnen uitleveren; inzonderheit ⁺*Gal. 6. 16.* indien yemand daar by gelieve te voegen, zoodanige wijs-plaatsen als hem in 't dagelijks onderzoek der Heilige Schriften, over

yeder sake, in Gods voorzienigheid, zullen voorkoomen. by Voorbeeld: over 't dienen van God dag en nagt, de voor daad van *Anna, een Dogter Phabuels*. †Over de Nagt oeffeninge; *het juichen van Gods Gunst-Genooten* op haare legers daarse *David* †*Luc. 2. 37.* toe opwekt en diergelijke. †

Onderwijle zing na de vermaninge van Paulus Col. 3. vers 16. Hier mede blijve †*Ps. 149. 5.*
Geheel den Uwen
D. Montanus.

Christelyke Zanger; Gelieft deeze onderstaande foutjes te verbeeteren.

Vers 8 regel 14 lees, dat ik in.

Vers 22 regel 11 lees, aan 't stof.

Vers 52 regel 8 lees, en in u in den geest.

Vers 53 regel 3 lees, smette.

Fol. 37 regel 1 lees, Jezus.

Fol. 39 regel 3 alle, lees al.

Fol. 43 de onderste regel, doe uit 't woord *dat*.

Fol. 45 regel 6 lees, heelzaam.

Fol. 45 regel 7 in 't lied, lees, honger *die*.

Fol. 46 regel 11 lees, beetje leid *het* ander in.

Fol. 48 regel 4 lees, men mag *om*.

Fol. 66 regel 10 en, lees is.

Het Dagelyks Leeven Van een Welgestelt Christen.

Ingang des Daags. Met God ontwaaken.

Stem: La Duchesse.

1.

Getrouwe Schepper, die mijn oog⁺

Den slaap ontoog,⁺

Ey! wekk' nu ook mijn oore,

Op dat ik hoore;⁺

Trek mijn ziel om hoog.

De deure van mijn mond

Doe open springen,

Om in den Morgen-stond

U Lof te zingen.⁺

Onsluyt mijn herte-koffer,

Om in Iesus Naam,

Te brengen 't morgen-offer,

U wel aangenaam.

U komen d'Eerstelingen⁺

Toe, des daags, en aller dingen:

Die gy my, als herscheyt,

Van nieuws geschonken hebt.

⁺*1 Petr. 4. 19.*

Ps. 3. 6.

Ies. 54. 3. 5.

Ps. 1. 4.

Hoogl. 1. 4.

⁺*verg. Ps. 25 vs. 1.*

⁺*Ps. 141. 3. – 51. 7. – 57. 9.*

en 88.14. – 92. 2. 3. – 57. 8.

⁺*Collos. 3. 15.*

Exod. 298. 39. 41. 42.

1 Petr. 2. 5. 23. 19.

⁺*Exod. 29. 39. 41. 42. 23. 19.*

Spr. 3.

Uitschietingen.

+2. Ik sliep, na dat ik stil lag neer
 Ontwaakte weer,
 En vinde, met vermaaken,
 My in 't ontwaken,
 +Nog by U, O Heer!
 Mijn gansche Ziel heeft U
 +Begeert by nagte;
 Vroeg zoekt mijn Geest u nu,
 In mijn gedagte.
 +t Zijn uwe Goedigheden,
 +Dat ik niet ontzield;
 Ben in de nagt voorleeden,
 Door de Dood vernielt;
 Dat uw Barmhertigheden
 +Niet ten einde zijn; maar heden
 +Ook nieuw, en vroeg mijn lott:
 Uw' Trouw' is groot, O God!

+Ps. 3. 6. – 139. 18.

+Spr. 6. 22.

+Ier. 26. 9.

+Klaag. 3. 22. 23.

+Ps. 30. 6. en 63. 4.

+Ps. 68. 20.

+Zeph. 3. 5.

Zonnen-Opgang.

+3. Daar rijst, die Bruigom-Held de Zon:
 Og of haar Bron,
 Mijn Zon, waar voor ik kniele,
 In mijne Ziele
 +Haren dag begon!
 +Dan wierd mijn oog verligt;
 +Mijn hert ontvonkte;
 +Ik zag een Troost-gezig;
 +Mijn Zon-kleed pronkte;
 +Mijn Zon-bloem als een Veugel,
 +Gierde na zijn straal;

+Ps. 19. 5. – 36. 10. – 84. 12.
 verg. Ez. 8. 16. – 4. 7. en 43.
 2.

+Ps. 23. 4.

+2 Cor. 4. 6.

+Hos. 6. 3.

+Eph. 1. 18.

+Ps. 13. 4.

+Luc. 24. 52. vergel. Ps. 19.
 7.

+Ps. 4. 7. 8.

Pred. 11. 7.

Open. 12. 1.

Mijn doodigheid zou leven:⁺
 Mijnen Grond zijn' vrugten geeven:
 Mijn ys smolt als een Beek;
 Mijn harde hert wierd week.⁺

⁺Ps. 119. 29. – 67. 2. en 7.

⁺2 Chron. 34. vs. 27.

Opstaan.

4. O God! die op mijn Leger-stee,⁺
 In smert', en Wee,⁺
 My niet houd liggen neder,⁺
 Maar doet mijn weder⁺
 Opstaan, na mijn Bee:⁺
 Geef dat mijn Ziel niet blijv'
 In 't Bedd der zonde,
 Maar oprijz', als mijn Lijf⁺
 Te dezer stonde:
 Soo sult Gy 't uit den Grave,⁺
 Eens brengen, tot uw' Have,⁺
 In dien Morgen-stond,⁺
 Als Gy de Doode wekken,⁺
 En zult voor uw Regt-bank trekken:⁺
 Geef dat ik aan dien dag.
 Godvrugtig denken mag.⁺

⁺Open. 2. 22.

⁺Iob. 33. 19.

⁺Ps. 25. 13. – 139. 2.

⁺Eph. 5. 15.

⁺Hoogl. 5. 3. 5.

⁺Ioh. 5. 38. vs. 29.

⁺Ies. 55. 3. verg. Hand. 13. 34.

⁺Mat. 25. 46.

⁺Ps. 49. 15. 16.

⁺Ies. 26. 19.

⁺Iob. 14. 11. vs. 14.

⁺Rom. 14. 10.

2 Cor. 5. 10. 11.

Aankleeden.

5. Bekleerder van mijn naakte Leen!⁺
 Dees mijne kleen,
 Hoewel uw eigen Hand-werk,⁺
 Zijn 't eigen Brand-merk
 Van mijn schuldigheen:⁺
 Zou ik dan als een Dief⁺
 Daar meê gaan pronken!⁺
 Daar Gy my tot gerief,⁺
 Die hebt geschonken.⁺

⁺Iob. 19. 23. – 27.

⁺Matth. 6. 28. – 30.

⁺Gen. 3. 21.

⁺Hos. 2. 8.

⁺Handz. 5. 23.

⁺1 Cor. 12. 23.

⁺Ioh. 31. 19.

+Ik laat de dwaase Wereld,
 +Haren toop en snoff;
 +Als deugt mijn Ziel bepeereld,
 +Hebb' ik by U loff;
 +Bedekk' my met de kleeden
 +Van uws Soons geregtigheden,
 +En eerbaar lijfs-gewaat.
 +Na mijn Beroep, en Staat.

+Rom. 12. 2.
 +Zeph. 1. 8.
 +Ies. 3. 16. 23. en 25. 11.
 +1 Pet. 3. 3. 4.
 +1 Tim. 2. 10.
 +Heb. 11. 37.
 +Ies. 61. 10.
 +Openb. 3. 18.

Hayrkammen.

+6. De Hayren van mijn Hooft zijn all'
 +Getelt, als 't Tall
 +Der Sterren; waren 't tongen,
 +Sy alle zongen:
 +*Geen valt by geval.*
 +'t Lang Hayr is 't Vrouw cieraat,
 +Tot dekk geschonken;
 +Maar 't *Bokken Hayr* mis-staat,
 +En 't vlegten, pronken.
 +Verwijfde Mans! hoe edel,
 +Laat uw' Vrouwe-Mom;
 +God dreigt den Hayr'gen Schedel:
 +Denkt aan Absalom.
 +Zoud gy u Hooft onteeren?
 +'t Is, het hayr en Hooft des Heeren,
 +Met Nagt-drop dauw vervult:
 +Gedoornekroont met schult.

+Rom. 13. 14.
 +1 Tim. 2. 9. en 6. 8.
 +Tit. 2. 3.
 +Luk. 12. 7.
 +Ps. 147. 4.
 +Ies. 40. 26.
 +Luc. 21. 18.
 +verg. 1 Sam. 14. 45.
 +1 Cor. 11. 5. 6. 15.
 +1 Tim. 2. 9.
 +1 Pet. 3. 9.
 +verg. Deut. 22. 5.
 +Ps. 68. 22.
 +2 Sim. 14. 26. en 19. 9.
 +1 Cor. 11. 14.
 +Hoogl. 5. 2.
 +Ioh. 19. 2.
 verg. Mich. 7. 3. 4.

Wasschen.

+7. Mijn Lijf en Ziel, vervuult, vervult
 +Van smert', en schult,
 +Smet alles, 't aller plaatse,
 +En als Melaatse,
 +Onrein! onrein! brult.
 +O Lam Gods! stop den vloed

+2 Cor. 7. 1.
 +Math. 15. 19. 20.
 +Tit. 1. 15.
 +Lev. 16. 17.
 +Hagg. 2. 14.
 +Lev. 13. 15.
 Klaagl. 4. 19.

Van mijne zonden;⁺
 En spoel mijn mond, met Bloed⁺
 Uit uwe wonden.⁺
 O reine Geest! wil wasschen,⁺
 Met een Heilig Natt,⁺
 Mijn onrein hert, in plasschen⁺
 Van uw Water-bad.⁺
 Ik was van zond' en schanden,⁺
 In mijn onschuld, schoon mijn handen⁺
 Wasch ook mijn Voeten Rein,
 Geopend' Heil-fontein!⁺

⁺Ioh. 1. 29.
⁺1 Pet. 1. 19.
⁺Lu. 8. 43. 44.
⁺Openb. 1. 5.
⁺1 Ioh. 1. 7.
⁺Hebr. 9. 12. 14.
⁺1 Pet. 3. 21.
⁺2 Cor. 6. 10. 11.
⁺Ezech. 36. 25. 27.

⁺Eph. 5. 26.
 Tit. 3. 5.
 Ps. 26. 6.
 Ioh. 3. 3. 10.
 Zach. 13. 1.
 Ies. 12. 3.
 Ps. 87.

Morgen-Gebed.

8. Ik dank u, Wagt van Israel!⁺
 Die my zoo wel,⁺
 Te nagt, in rust, bewaarde,⁺
 En 't Leven spaarde,
 Voor Ramp, Doot, en Hell,
 Ik ben geringer dan⁺
 Uw' minste gaven;⁺
 Maak my de minste van⁺
 Uw' vrye Slaven.⁺
 Voorkom my met Genade,
 Die mijn swakheit sterk;⁺
 En zegen, vroeg en spade,
 All' mijn handen-werk:⁺
 Dat ik 't dag-light wandel
 Eerlijk; vry van trotschen handel:⁺
 Maak 't eerste; 't midden; 't lest;
 Goet; beter; alderbest.⁺

⁺Ps. 121. 4. 5.
⁺vergl. Iob. 11. 18. en 7. 3.
 4. 13. 14.
⁺Gen. 32. 20.

⁺Luc. 15. 19.
⁺Eph. 3. 8.
⁺Ps. 40. 7.
⁺Luc. 1. 74. 75.
 verg. Exod. 21. 5. 6.
⁺Ps. 21. 4. en 79. 8.

⁺B Cor. 12. 9. 10.

⁺Ps. 90. 14. en 42. 9.

⁺Rom. 13. 12. 13.
 1 Thes. 5. 4. 8.
 Ps. 19. 14.
 Spr. 6. 22.
 verg. Hos. 6. 4.
 Ies. 3. 16.
 Openb. 2. 12.
 Ps. 138. 8.
 Pred 7. 8. met 1.

't Gebed des Heeren.

9. Niet ons! O onze Vader Heer,
 Uw' Naam zy eer;
 +Uw' Rijk, O Koning! kome,
 +En overstroome
 Satans Rijk ter neer;
 +Gelijk in Hemel-rijk,
 Uw' Will gebiede
 Op Aerd', en (niet gelijk
 Ik will) geschiede.
 Mijn Dag-brood heden geeve;
 En mijn schuld vergeef;
 Gelijk ik elk vergeeve;
 In Verzoekings-zeev'
 +En leid ons niet, tot schaden:
 Maar verlost ons van den Quaden:
 Want uw' is immermeer,
 (Zoo zy 't) 't Rijk, Kragt, en Eer.

+Ps. 15. 1.

+Mat. 6. 9. 12.

+Luc. 11. 2. 4.

+verg. Luc. 22. 31.

Agurs (Salomons) Gebed.

+10. Ik hebb' van u begeert, O Heer!
 Twee dingen; eer
 Ik sterff: dat my uw' trouwe
 Die niet onthouwe:
 Verre van my weer,
 Met logen ydelheid?
 Geef my armoede,
 Nog Rijkdom: 't toegeleid
 Deel Broods my voede:
 Op dat ik niet verzake
 (Zatt) u immermeer,
 En in Gods-Laster-sprake,
 Zegg': wie is *de Heer*?

+Spr. 30. 7. 9.

Of dat ik Arm geworden,
 Dan niet steele tegens Orden;
 En, door gebrek verrast.
 Mijns Gods Naam aan en tast.

De Wet des Heeren.

11. Wet-gever! die behoud alleen,
 En kunt vertreen;⁺
 Dat Ik ('t zijn uw' Geboden)⁺
 Geen and're Goden
 Voor u hebb: maar Een.⁺
 U Beeld'loos, naar uw' Leer
 Steeds diene, veilig.
 Noit uwen Naam onteer',⁺
 Den Rust-dag heilig.
 Mijn Overhoofden eere.
 Niemand dood of haat.
 Onkuisheid mijden lere.
 Noit en steel, om baat.
 Noit tegen mijnen Naasten⁺
 Vals getuigend': en ten laasten:
 Noit yet begeer van 't zijn.
 Te vrede met het mijn.⁺

⁺*Iac. 4. 12.*

⁺*Exod. 20. 17.*

⁺*Deut. 5. 6. 22.*
verg. Ier. 31. 33.

⁺*Ezech. 36. 26. 27. met*
Ps. 119. 45. en
Pred. 8. 5.

⁺*I Ioh. 3. 15.*

⁺*Heb. 13. 5.*

Geloofs-Belijdenisse.

12. God. Vader, Soon, en Geest, Drie-een⁺
 Gods Soon, alleen,⁺
 Uit God en Maagt geboren;⁺
 Gods uitverkoren
 Christus, dien geleen⁺
 De Kruis-doot heeft; van 't slot⁺
 Des Grafs verresen;⁺
 Ter Regterhand van God⁺
 Verhoogt; na dezen⁺

⁺*I. Ioh. 5. 7.*

⁺*Ioh. 1. 1. en 14. Luc. 1. 30.*
35.

⁺*Mat. 1. 20. 21.*
Ies. 42. 1.

⁺*Mat. 12. 18.*

⁺*Hand. 2. 36.*

⁺*I Pet. 3. 18.*

⁺*Luc. 24. 26.*

⁺*Phil. 2. 6. 8.*

Mat. 2. 16

+Ten oordeel weer te komen;
 +Dat zijn Kerk en is;
 +Gemeenschap aller Vromen:
 +Schult-vergiftenis;
 +Opstanding, 't eeuwig leven
 +Aan 't Verkoren Tall te geven:
 +Dit's mijn Geloov', O Heer!
 +Mijn kleen geloof vermeer.
 +
 +

+*Hand. 2. 24. en 32.*
 +*Hand. 2. 33.*
 +*Ps. 110. 1.*
 +*Phil. 2. 9.*
 +*Mar. 16. 19.*
 +*Hand. 1. 11.*
 +*Mat. 16. 64.*
 +*Hoogl. 6. 9.*
 +*Hebr. 12. 22. 23.*
 +*2. Cor. 13. 13.*
 +*1. Ioh. 1. 3.*
 +*Hand. 13. 39.*
 +*Luc. 24. 47.*
 +*Ioh. 5. 21. 29.*
 +*Math. 25. 46.*
 +*Math. 25. 34.*
 +*2. Cor. 4. 13.*
 +*Rom. 10. 9. 10.*
 +*Marc. 9. 14.*
 +*Luc. 17. 5.*
 +*Ps. 56. 5. 11. en 11. 1. 1.*

Gods Woord Leezen.

+13. O Heer! uw woords Getuigenis,
 Volmaakt; gewis;
 In Godvrugt rein; regt; klaarheid;
 Bestendig waarheid
 En Regtveerdig is:
 +'t Verligt blind' oogen; 't schenkt
 Verstant den Slegten;
 't Verblijd het hert; en brengt
 De Ziel ten regten;
 Het is veel meer begeer'lijk
 +Als veel Gouds, hoe goet,
 Hoe fijn, hoe onwaerdeerlijk;
 Boven Koning zoet.
 Zelf-standig Woord! God Zoone!
 +Uw Woord rijk'lijk in my woone;
 +Op dat ik 't nagt en dag,
 +
 Wel overdenken mag.

+*Ps. 119. 30.*
 +*Ps. 12. 7. – 119. 102.*
 +*Hebr. 1. 3.*
 +*Collos. 3. 16.*
 +*Rom. 6. 17.*
 +*Ps. 1. 1. en 119. 148.*
 +*Spr. 8. 34.*

Psalm-zingen.

+
 14. 't Is goet, al in den Morgenstont,

+*Ps. 92. 2. 3.*

+Uit 's herten grond

+ [...] 408. 1. 2.

Bereid als snaare stringen,⁺
 U, Heer! te zingen,⁺
 Met een vollen mond.⁺
 Den Nagtegaal ik tart⁺
 En zijne galmen;⁺
 Geef my slegts Davids hert,
 By Davids Psalmen.⁺
 Waar is nu God, mijn Maker,⁺
 God die eeuwig leeft,⁺
 Mijn Steenrots, mijn Bewaker,⁺
 Die 's nagts Psalmen geeft?⁺
 Ei! geeft mijn Geest bequaamheit⁺
 Met verstand, en aangenaamheit,⁺
 Te galmen d'Eng'len na:
Ha-ha-hallehujah![†]

⁺- 33: 1.
⁺- 149: 6.
⁺Hand. 13: 22.
⁺2 Sam. 23: 1.
⁺Iob. 35: 10.
⁺Ies. 54. 5.
⁺Dan. 4. 34.
⁺Ps. 18. 3. en 121. 4. 5.
⁺Ps. 2. 9.
⁺1 Cor. 1. 24.
⁺Eph. 3. 19.
⁺Colos. 3. 16.
⁺Openb. 19. 1. 3. 6.
 verg. – 5. 11. 12.

Overdenkinge.

15. Maak mijn bedenking van u goet,⁺
 En over-zoet,⁺
 O alderzoetste Zoetheit;⁺
 Magt, Wijsheit, Goetheit!⁺
 Zee van overvloed!⁺
 O Iesus Godes Soon,⁺
 En Wel-gevallen!⁺
 O alderschoonste Schoon,⁺
 En All in allen!⁺
 O Bondeltje van Mijrrhe⁺
 Tusschen mijne Borst!⁺
 Als ik, uw Duive, kirre,⁺
 Hoor; en laaf mijn dorst:⁺
 Wilt my uw Voorbeeld geeven,⁺
 Na te sterven, en te leeven.⁺

⁺Ps. 104. 34.
⁺Hoogl. 5. 6.
⁺1 Cor. 1. 24.
⁺Ps. 36. 8. 11.
⁺Mat. 3. 17. en 17. 51.
⁺Spr. 8. 30.
⁺Hoogl. 5. 10. 15.
⁺Colos. 3. 11.
⁺Hoogl. 6. 14.
⁺Gal. 6. 14. 17.
 Hoogl. 2. 14.
 Ies. 38. 14. en 59. 11.
⁺Ps. 63. 1.
⁺1 Pet. 2. 21.
⁺Rom. 6. 4.
⁺Ies. 9. 5.
⁺Rigt. 13. 18.

Huis-Oeffeninge.

16. Huys-Vader van dit Huys-gezin
 Wijd Gy dat in,
 Tot uwen dienst, in Eere;
 +Zijt Gy hier Heere,
 Eind' en Aanbegin
 Die 't Huys-Heers-ampt bekleed,
 +Zy in zijn Wooning,
 Huys-Priester; Huys-Propheet;
 +En ook Huis-Koning:
 +Hy Offer' Huys-gebeden;
 +Leer' met Woord en Daat;
 +Beheerschend' alle Leden:
 Door Wett, Tugt, en Raad.
 +Dat Davids zoete Psalmen,
 +Vroeg en laat dit Huys door-galmen,
 +Elk doe in 't Huys zijn pligt;
 En stigt' en wer' gestigt/

+Ps. 30. 1. verg. Deut. 20. 5.
 +Openb. 1. 8. 11.
 +Ies. 41. 5.
 +Ios. 24. 15.
 +Est. 4. 16.
 +Hand. 10. 2. 7.
 +Ps. 107. 2.
 +I Pet. 3. 7.
 +Gen. 25. 21.
 Gen. 18. 19.
 Ps. 118. 15.
 Colloss. 3. 18. 22. en 4. 1.

Gods Kerke.

17. Grond-hoek-en-Hoofd-steen van uw Huis!
 +Aanschouw haar gruis;
 +Bouw haar vervallen muuren
 +Op, datse duuren;
 En bewaar het huis/
 +Bescherm uw Schaaap-stall, voor
 +Den tant der Wolven;
 Bestier uw Scheepje, door
 +t Geweld der golven.
 +Geef uwe Schapen weide;
 Voorder 't Herders-werk;
 Maak Iood' en Heiden, beide,
 +U tot Eene Kerk;

+Ies. 28. 16.
 +Ps. 118. 22.
 +Zach. 4. 7. 10.
 +Ps. 102. 15. – 51. 20.
 +verg. Ies. 59. 12.
 +Ies. 33. 20.
 +Matth. 16. 18.
 Ps. 125. 12.
 +Ioh. 10. 38. 29.

Verwekk haar Voester-Heeren:⁺
 Stell haar, uwen Naam ter Eeren,
 Heel vlek en rimpel-loos.
 Eens voor u, voor altoos.⁺

⁺Matth. 7. 15.
 Hand. 10. 29.

⁺Matth. 8. 24. 26.
 Ps. 21. 2.
 Ezech. 34. 14.
 Ier. 3. 15.
 Ioh. 10. 16.
 Rom. 11. 25. 26.
 Ies. 49. 23.
 1 Tim. 2.
 Ps. 1. 2.
 Ies. 43. 21.
 2 Cor. 4. 14.
 Eph. 5. 27.
 Iud. vs. 24.

Staat-Gemeente.

18. ô Heer! door wien den Heerscher heerscht
 Doe hem dog eerst⁺
 U, Hooger' als de Hooge,⁺
 Zien, voor zijn ooge;
 En in vrees', om 't zeerst⁺
 U dienen met zijn Volk;⁺
 Den Zoone Kussen,⁺
 Om, als een Regen-Wolk,
 Sijn brand te blusschen.⁺
 Geef Vreed' in onze dagen,⁺
 Ons selven wel te dragen,
 Naar uw Woord en Will.
 Schenk Stad en Staat uw' zegen,⁺
 Vroegen, en ook spaaden Regen.⁺
 Zijt voor ons Land een scherm,⁺
 Een Bond genoot, en Arm.⁺

⁺Dan. 4. 42.
⁺Spr. 8. 15. 16.
⁺Rom. 13. 1.
⁺Pred. 5. 7.
⁺Ps. 2. 10. 17.
⁺verg. Iob 29. 23.
⁺Spr. 29. 8.
 Ies. 26. 12. en 39. 8.
⁺Ps. 72. 7.
⁺Ps. 122. 6.
⁺verg. Ier. 29. 17.
⁺Hos. 10. 2.
 1 Tim. 2. 1.
 Ps. 85. 9.
 Gal. 6. 16.
 Ps. 119. 105.
 Ps. 144: 12-15.
 Deut. 11. 14.
 Hos. 6. 3.
 Iac. 5. 7.
 Ps. 147: 12.
 Zach. 2: 6.
 Exod. 34. 24.
 Deut. 37: 27.

Beroep.

19. Wat staat gy ledig op de Merkt,
Zegt Gy, gaat werkt,⁺

⁺*Matth. 20.*

+In uw Beroep, zes dagen.
Heeft dien tijd beperkt.

+Ik doe, in uwen Naam,
Mijn ampt en pligten,

+Doe Gy my die all' t'saam,
Na 't Woord verrigten:
Voorzigtig, regt, verstandig;

+En met lust tot last:
Verhemelt: vaardig: handig,
Maar nooit over-tast:

+Getrouw aan God en Menschen.
+Sonder Rijkdom oit te wenschen;
Besorgt voor schuld' en strik;
+ Stil, en geen Al-Beschik

+*Ps. 104. 23.*

Exod. 20: 9.

+*Ps. 121. 2. en 124. 8.*

+*Colos. 3. 23. 2.*

Tes. 3: 7-12.

+*Eph. 5. 15.*

Luc. 3: 14.

+*Phil. 3. 20.*

+*Spr. 20. 17.*

Pred. 4: 8.

+*1 Tim. 6. 9.*

1 Pet. 4: 15.

1 Thess. 4. 11.

Voortgang des Daags.

't Genade-Verbond.

+20. Hoe wel mijn Huis niet is by God,

+Als 't erve-lott

+Van Adams Kind, af-aardig

+En Helle-waardig;

+Ia Gods smaat en spot:

+Nog heeft hy my vergont,

En willen maaken,

Een wel geschikt Verbond

In alle zaken;

+Dat, eeuwig, door zijn zorge,

Zeeker is bewaart;

In 't Zoen-bloed van de Borge

Door 't Geloov' aanvaart:

+Gewis is all mijn zegen,

+Heil en lust daar in gelegen?

+*2 Sam. 23. 5.*

+*Ps. 51. 7.*

+*Gen. 5: 2.*

+*Hos. 6: 7.*

+*Rom. 5. 12-19.*

Eph. 2. 3.

+*Gen. 3. 22.*

+*Math. 26. 28.*

Hebr. 9. 12-17 en 7. 23. 1.

Rom. 3. 21. 3.

+*Gen. 2. 18.*

+*Hand. 3. 25.*

Hoewel hy alle 't Goet⁺
Nog niet uitspruiten doet.⁺

⁺*Eph.* 3. 12.
⁺*Gal.* 3. 13. 15.

't Nieuw Schepsel.

21. All-Schepper! schep my een wijs hoofd⁺
Een Tong die looft;⁺
Twee nieuw besneden Ooren,⁺
Die na u hooren;⁺
Een Hert dat gelooft;
Twee Oogen om te zien,
Als uw' Getuigen;⁺
Twee opgerigte knien,⁺
Die voor u buigen;
Een open' Borst; twee Handen
Biddend' opgeligt:⁺
Twee Schouders voor de Banden
Van uw Iok gewigt;⁺
Twee Beenen om te dragen⁺
Weelde-last, en zwaare plaagen;⁺
Twee Voeten om te gaan.
In uw gebaande Baan.

⁺*Gen.* 1. 1.
⁺2. *Cor.*
⁺*Ps.* 51. 12.
⁺*Hoogl.* 4. 1-5. en 6. 4. 7.

⁺*Ps.* 40. 7.
⁺*Openb.* 2. 11.
Spr. 8. 34.

⁺*Hand.* 8. 37.
Rom. 10. 9. 10.
⁺*Pred.* 2. 14.
⁺*Hebr.* 12. 1.
⁺*Ies.* 43. 10. 12. en 44. vers
8.
Openb. 11. 3.
Hebr. 12. 12.
Philip. 2. 10.
Ies. 45. 23.
Luc. 18. 13.
Hebr. 4. 13.
vergl. Exod. 29. 26.
Iob. 11. 13. 14.
1 Tim. 2. 8.
Math. 11. 29. 30.
Zeph. 3. 9.
Pred. 7. 14.
Ps. 17. 5.
Hebr. 12. 13.
Ps. 84. 6.
verg. Gal. 2. 14.
Ies. 35. 8.

't Leven.

22. All-Leven! die my 't leven schenkt⁺
Van nieuws verlengt,⁺
Wil ook mijn ziele geeven,
Te leeven 't leven.⁺
Dat Gy d'uwe brengt.
Neem weg mijn Doot-schuld, Heer,⁺
Door 't Levens-Vonnis;

⁺*Ps.* 36. 10.
⁺*Ioh.* 14. 6. en 1. 4.

⁺*Ps.* 30. 6. en 80. 19.

⁺*Hand.* 17. 28.

+

Schenk my uw Heil-geest weer,
 Die 't levens Bron is.
 Mijn Ziele die is klevend'
 Ademloos van 't stof
 Maakt mijnen Geest herlevend',
 En mijn troost uw' lof;
 Op dat ik, als ik sterve,
 't Lott van 't eeuwig leven erve:
 Soo leeft Gy in my nu,
 +Door mijn Geloof in u.

+1 Ioh. 5. 12.
 2 Tim. 1. 10.
 Col. 3. 4.
 Rom. 5. 15. 19
 verg. Gen. 3. 6. en 2. 17.
 1 Ioh. 5. 16.

+Rom. 6. 4.
 Gal. 5. 25.
 1 Pet. 4. 6.
 Ps. 119. 25.
 Ps. 119.50. 167. 149. 154.
 156-138. 7.
 Ies. 57. 15. en 12. 1.
 Colos. 3. 3. 4.+Openb. 14. 13.

2 Cor. 5. 1.
 Colos. 1. 12.
 Gal. 2. 20.
 Eph. 3. 17.
 Habac. 2. 4.

Voornemen.

23. Ik neem vast in mijn herte voor,
 Den dag gans door,
 +By u te blijven, Heere:
 +Mijn Heil: uw' Eere:
 +En mijns Naasten spoor.
 +Ik sweer te houden 't Woord
 Van uwen monde:
 +En wil my wagten voort,
 Van mijne zonde.
 'k Wil naar uw Voor-beelt sweemen:
 +Dog ik hebb geen magt:
 +Bevestigt mijn voorneemen;
 +Geef mijn swakheid kragt;
 Want zonder uw vermogen,
 Kan ik my tot goet niet pogen:
 +Dat uw' Genade my
 +Dan all-genoegzaam zy,

+Hand. 11. 23.
 +Dan. 1. 8.
 +1 Pet. 1. 9.
 +2 Cor. 10. 31. 32.
 Heb. 10. 20.
 Ps. 119. 106.
 +Ps. 18. 24. en 66. 18.
 verg. Iob. 20. 13.
 +2 Cor. 3. 18.
 +2 Cor. 3. 5.
 +2 Cor. 12. 9. 10.
 Marc. 9. 24.
 Ioh. 15. 5.
 Phil. 4. 13.
 Phil. 3. 11. 13. en 4. 12. 14.
 +2 Cor. 12. 9.
 +2 Cor. 9. 8.

Zelfs Verloocheninge.

24. Leer-meester! leer my, naar uw' Leer,⁺
 En voorbeeld, meer,
 Mijn zelfs, voor u, verzaken,
 En over maken,
 t'Uwen Dienst, en Eer:
 Mijn zondig zelven doet.⁺
 In my versterven;
 En my mijn eer; en goet;
 En Vrienden derven;⁺
 Mijn wille; lusten; oordeel;
 Leden; zinnen; kragt;⁺
 Gezond-schoon-wijsheid; voordeel;
 Gunst, gemak: naam: magt:
 Pligt: troost: Genade: Leven:⁺
 Alles aan u overgeven:⁺
 Uw Allheit zy Alleen,⁺
 Mijn Eenig-All-inEen.⁺

⁺Matth. 25. 10.
 verg. Iob. 36. 21.
 Matth. 16. 24.

⁺Philp. 2. 4. 8.
 Rom. 15. 3.

⁺2 Cor. 8. 9. en 1. 9.

⁺Rom. 14. 7.
 verg. 2. 24. 22.

⁺Tit. 2. 12.

⁺1 Tit. 6. 9.

⁺Col. 2. 5.

⁺Gal. 5. 24.

Heb. 11. 24. 26. en 10. 34.

Matth. 19. 20. en 4. 22.

verg. Deut. 33. 9.

Matth. 26. 29.

Gal. 1. 16.

Phil. 3. 4. 8.

Hand. 20. 24. en 21. 13.

Iob. 1. 21. en 2. 9.

Ps. 73. 25.

Collos. 3. 11.

Gen. 33. 11. met 9.

Gods Wapenrustinge.

25. Doe my 's Ligts Wapenrusting aan,⁺
 Om nu voortaan,
 O Heere der Heirscharen,
 Als een ervaren
 Krijgs-man, vast te staan:
 De waar' opregtigheid⁺
 Mijn' Lendengorde;⁺
 En Gods Gerechtigheit
 Mijn Borst-plaat worde⁺

⁺Rom. 13. 12.

Ps. 14. 8. 10.

Ies. 47. 4. en 54. 5.

⁺Hoogl. 3. 2.

⁺1 Cor. 16. 13.

⁺Eph. 6. 11. 13. 14. 17.

Mijn voeten, dat ik loope,
 Schoeeye 't Vrede Woord;
 +Den Helm des Heils de Hoope
 Dekt mijn hoofd zoo 't hoord;
 Den Schild van 't waar Geloove,
 +Die des Boozen Vier-pijl doove,
 Geef my voor al en meest
 +Gods Woord, 't sweert van den Geest.

+Luc. 12. 35.
 2 Pet. 1. 13.
 +Ies. 65. 17.
 2 Cor. 6. 8.
 +1 Thes. 5. 8.
 Heb. 4. 12.
 Matth. 4. 4. 7. 10.

Gods Vreeze.

26. O Isaks Vreese! zijt mijn Vrees',
 +Vereen tot dees,
 In liefde my het hert
 Die slaafsche smerte
 Utdrijv', en genees.
 +In uwe Vreeze blijv'
 Ik t'allen dage!
 Op dat ik niets bedrijv',
 Dat u mishage.
 +U vrees is in mijn oogen,
 Wijsheids aanbegin,
 Om, als een Kint, te pogen,
 Vader! naar uw' Sin,
 Te denken, spreken, leven:
 Voor uw woord, en Hand te beven,
 +En zelf mijn Zaligheid
 Te werken, met beleit.

+Gen. 31. 53.
 Ies. 8. 13.
 Ps. 86. 11.
 1 Ioh. 4. 18.
 +Exod. 20. 20.
 Rom. 8. 15.
 Luc. 1. 24.
 +Spr. 23. 17. en 28. 14.
 Spr. 3. 7. en 14. 16.
 Lev. 19. 14.
 +Gen. 42. met 39. 9.
 Neh. 5. 15.
 Spr. 1. 7. en 9. 10.
 Ps. 111. 10.
 Iob. 28. 28.
 Pred. 12. 13.
 Ps. 2. 11. 12. en 130. 4.
 Hebr. 12. 28.
 Deut. 5. 29.
 Ps. 119. 118. 120. 161.
 Ies. 66. 2. 7. 2.
 Chron. 34. 27.
 Philip. 2. 12.
 Spr. 2. 5. 11.

Wagt-houdinge.

27. Geef, Heere! dat ik desen dag,
 Bewaken mag,⁺
 Mijn zinnen, hert, en leden:⁺
 Voor t'over treden⁺
 Onder uw Gezag:⁺
 Dat mijn bedrieg'lijk hert,⁺
 My niet bedriege:⁺
 Mijn tonge smett' nog smert',⁺
 Sweet', vley', nog liege.⁺
 De vensters van mijn ooggen,
 Datse niet, verlied,
 En door een schijn bedroogen,⁺
 Zien naar ydelheit:⁺
 De Deuren van mijn ooren,⁺
 Datse na geen quaat en hooren,⁺
 Bewaak: mijn hand, mijn voet,
 Gedagten en Gemoed.

⁺1 Ioh. 5. 18.
⁺Marc. 13. 37.
⁺2 Tim 4. 5.
⁺Spr. 4. 23. 27.
⁺Gen. 39. 9.
⁺Ier. 17. 1.
⁺Ier. 44. 20.
⁺Iac. 1. 22. en 26.
 Ier. 18. 18.
 Spr. 27. 14.
 Ps. 52. 4.
⁺Spr. 29. 5.
⁺Iob. 1. 1.
⁺Spr. 23. 5. en 31.
⁺Ps. 119. 37.

All-gemeen Goet.

28. O God! die altijd, alle goet,⁺
 Aan allen doet:
 Doe my ooit All-gemeen, zijn,⁺
 En nooit alleen, mijn:⁺
 Als ligt, lugt, en vloed.⁺
 Ontzelf, onteigen my:⁺
 Van eigen-baat-zugt:⁺
 Van eigen-liefde vry:⁺
 En eigen Staat-zugt:⁺
 Doe my in liefde leven:⁺
 Tot mijn Eeven Mensch:⁺
 Hem geven, en vergeven:⁺
 Doen gelijk ik wens,⁺

⁺Ps. 145. 9. 119. 6.
⁺Hand. 10. 38.
⁺Luc. 6. 35.
⁺Math. 5. 45.
⁺Gal. 6. 10.
⁺Phil. 2. 4. 5.
⁺1 Cor. 10. 24.
⁺Hand. 10. 14.
⁺Hand. 13. 36.
⁺2 Cron. 24. 16.
 Est. 10. 3.
⁺Phil. 2. 21.
⁺2 Tim. 3. 1. 2.
 2 Sam. 15. 2. 3. en 18.

+Ten oordeel weer te komen;
 +Dat zijn Kerk en is;
 +Gemeenschap aller Vromen:
 +Schult-vergiftenis;
 +Opstanding, 't eeuwig leven
 +Aan 't Verkoren Tall te geven:
 +Dit's mijn Geloov', O Heer!
 +Mijn kleen geloof vermeer.

+*Hand. 2. 24. en 32.*
 +*Hand. 2. 33.*
 +*Ps. 110. 1.*
 +*Phil. 2. 9.*
 +*Mar. 16. 19.*
 +*Hand. 1. 11.*
 +*Mat. 26. 64.*
 +*Hoogl. 6. 9.*
Hebr. 12. 22. 23. 2.
Cor. 13. 13.
1. Ioh. 1. 3.
Hand. 13. 38.
Luc. 24. 47.
Ioh. 5. 21. 29. +Math. 25. 46.

Math. 25. 34.
2. Cor. 4. 13.
Rom. 10. 9. 10.
Marc. 9. 24.
Luc. 17. 5.

Gods Woord Leezen.

+13. O Heer! uw woords Getuigenis,
 +Volmaakt; gewis;
 In Godvrugt rein; regt; klaarheid;
 Bestendig waarheid
 En Regtveerdig is:
 't Verligt blind' oogen; 't schenkt
 Verstant den Slegten;
 't Verblijd het hert; en brengt
 De Ziel ten regten;
 Het is veel meer bekeer'lijk
 +Als veel Gouds, hoe goet,
 Hoe fijn, hoe onwaerdeerlijk;
 +Boven Honing zoet.
 +Zelf-standig Woord! God Zoone!
 +Uw Woord rijk'lijk in my woone;
 +Op dat ik 't nagt en dag,
 +Wel overdenken mag.

+*Ps. 56. 5. 11. en 11. 1. 1.*
 +*Ps. 119. 30.*

 +*Ps. 12. 7.*

 +*119. 102.*
 +*Hebr. 1. 3.*
 +*Collos. 3. 16.*
 +*Rom. 6. 17.*
 +*Ps. 1. 1. en 119. 148.*

Psalm-zingen.

+14. 't Is goet, al in den Morgenstont,
 +Uit 's herten grond,

+*Spr. 8. 34.*
 +*Ps. 92. 2. 3. en 108. 1. 2.*

Een Hemels-wel-gezind⁺
 Vry Hemel Borger:⁺
 Geregt tot Hemel handel,
 Op de Hemel Stad:
 Bekend van Hemel-wandel:⁺
 Rijk in Hemel-schatt:⁺
 Beleid door Hemel-Regels:⁺
 Vergewist in Hemel-Zegels:
 Vermaakt met Hemel-werk:
 De Hel te Hemel-sterk.

⁺Phi. 3. 19. 20.
⁺Heb. 12. 22. 23.
 Ephes. 2. 19.
 vergl. Hand. 22. 27.
⁺Hebr. 11. 16.
⁺Open. 21. 2.
⁺Heb. 1. 2. 4. 6.
 Mat. 13. 44. 46.
 Gal. 6. 16.
 Ies. 8. 20.
 Eph. 1. en 40. 30.
 Rom. 4. 11.
 Spr. 21. 15.
 Matth. 16. 18.
 1. Ioh. 4. 4.
 Openb. 12. 10. 11.

Middag-Zon.

31. De Zonne, die van 't Oosten stijgt,⁺
 De hoogte krijgt
 Van 't Zuiden: en ten lesten,
 Te Noord', in 't Westen,⁺
 Zeewaard hijgt, en zijgt:
 O Heere! doe mijn ligt⁺
 Soo schijnend' op „ gaan,⁺
 Tot dat ik zie mijn pligt,⁺
 In 't hoogste top „ staan.
 Laat noit den glans der stralen⁺
 Van mijn deugden Zon,
 Verduistert, nederdalen,
 Als in u haar Bron:⁺
 Doe my de twalef Uuren⁺
 Van mijn Levens dag vol duuren,
 En doen mijn dag-werk af,
 Eer dat ik daal' in 't graf.⁺

⁺Ps. 19. 5. 7.
 verg. Openb. 1. 18.
⁺Pred. 1. 5. 6.
⁺Spr. 4. 18.
⁺Rigt. 5. 3.
⁺Ps. 84. 8. – 92: 4: 15.
⁺Phil. 3. 12. 17.
⁺Rom. 11. 36.
⁺Ioh. 9. 4. en 11. 9.
 Matt. 24:
⁺Pred. 9. 10.

Maaltijd.

32. All-Voeder! all' wat adem heeft,⁺
 En van u leeft,

⁺Ps. 56. 7. en 104. 27. 28. en
 1. 5. 15. 16.

+Slaat d'oogen op uw' oogen,
 Tot u medogen,
 +Hen haar Voedsel geeft:
 +Uw Brood-staf my verquikk'
 +In vreugt het herte:
 +Mijn tafel zy my strikk',
 Nog val, nog smerte.
 Laat my nooit overlaaden.
 't Hert met spijs' of drank:
 Geef dat ik, op 't verzaden,
 U geef lof en dank.
 +Ey! laat my nooit vergeten,
 +Die niet hebben om te eeten,
 +Meelijdig met hun lott:
 +En sparen 't overschot.

+*Matth. 4. 4. verg. Lev. 26. 26.*
 +*Hand. 14. 17.*
 +*Ps. 69. 23.*
 +*Luc. 21. 34.*
 +*Deut. 8. 10. 11.*
1 Tim. 4. 3. 4.
Hebr. 13. 16.
Luc. 16. 21.
Iac. 2. 15. 16.
 +*1 Ioh. 3. 17.*
 +*Amos 6. 6.*
 +*1 Cor. 11. 21.*
 +*Neh. 8. 10.*
Iob 31. 17. 11. en 29. 16.
Ioh. 6. 12. 13.

Uitspanninge.

33. Als ik mijn bezigheden staak,
 +Om tot vermaak
 +Mijn geesten uit te spannen:
 +Will van my bannen,
 +Alle quade zaak.
 Geen zonde zy mijn spel:
 +Geen spel mijn zonde:
 Bepaal mijn togten wel
 +In maat en stonde.
 Bewaar my van te speelen,
 +Met uw Heilig Lott:
 Van dansen op de Velen,
 +Als: of zatt, of zot.
 +Laat nooit mijn lijfs-verquikken,
 +'t Hert verstrikken, of verstikken,
 +Bequaamt my door de rust,
 Tot mijnen last, met lust.

+*Pred. 2. 24. – 9. 7. 8. 9.*
 +*Pred. 2. 1. 3.*
 +*Gal. 5. 13. – 11. 9.*
 +*1 Cor. 6. 12.*
 +*Spr. 10. 23. en 9. 17.*
 +*1 Cor. 10. 7. met Ex. 32.*
 +*6. Iude vs 16.*
 +*Ies. 22. 12.*
 +*Spr. 16. 33.*
 +*Rom. 13. 13.*
 +*Amos 5. 5.*

34. Bewaar mijn uit-en-ingang, Heer⁺
 En gins en weer,⁺
 Uw hand die zy in beide,
 Mijn vry geleide,
 Of ik gaa of keer'.⁺
 Ik ben een Reys-gezel,⁺
 Dies geef uw' Eng'len,⁺
 Op mijne reis, bevel,
 Darf' om my heng'len.⁺
 My dragen op haar' handen,⁺
 Dat ik niet ontmoet',⁺
 Of aan een steen, met schanden,⁺
 Stoote mijnen voet.⁺
 Doe my na Huis verlangen,⁺
 Laat mijn herte hier niet hangen,⁺
 Aan eenig nietig ding,
 Daar ik ben Vreemdeling.

⁺Ps. 121. 5. 8.
⁺Ps. 73. 23. 24.
 Ezr. 8. 22.
 Gen. 24. 27. 59. 18. 15. 35.
 3. en 46. 4.
⁺Gen. 47. 9.
⁺Ps. 91. 11.
⁺Gen. 32. 1. 2. c. 28. 12.
⁺Ioh. 1. 52.
⁺Matth. 4. 6.
⁺Ps. 4. 6.
⁺Ps. 110. 165.
⁺2 Cor. 5. 1. 2.
⁺Rom. 8. 13.
⁺Hebr. 11. 15. 16. vgl. Ier.
 14. 8.
 Ps. 39. 13. en 119. 12.

Wandeling.

35. Mijn wandeling in d'open' lugt,⁺
 Is tot genugt,⁺
 Aan alle mijne zinnen:
 Mijn Geest van binnen
 Smaakt de zoete vrugt:
 All' uwe wegen Heer,⁺
 Zijn lieff'lijkheden,⁺
 Doe my die t'uwer Eer,⁺
 Met lust betreden.
 Ik haat de breede paden.
 Van des werlds lust,
 Die slegts het vleesch verzaden,⁺
 Tot des Geests onrust.⁺

⁺Gen. 24. 63.
⁺Mar. 16. 12.
⁺Spr. 3. 1.
⁺Ies. 3. 5. 8.
⁺Ps. 143. 8. 10.
 Hos. 1. 10.
 Ps. 119. 13.
 Matth. 7. 13. vergl. Collss. 2.
 23.
⁺Dan. 5. 1. 7.
⁺Matth. 7. 14.

+In 't nauwe pad is Wellust,
 +Die de Ziele, vry van quel-rust,
 +Ten ruimen Hemel leid,
 +En vreugd in eeuwigheid.

+*Spr.* 15. 21.
 +*2 Pet.* 1. 5. 11.
 +*Ies.* 35. 10.
 +*Ps.* 16. 11.
Matth. 25. 21. 23.

Tijt-uitkoopning.

36. O eeuwig God! leer my mijn tijt,
 +(Dit oit ontglijt
 +Noit weder is te hopen)
 +Bequaam uit koopen,
 +Met verstand en vlijt:
 +Van zondig tijt-verdrijf:
 +Van tijt vergapen:
 +Van zorge voor het lijf:
 +Van lang te slapen:
 +Van ydel' hert gedagten;
 +Van onnutte spraak;
 Van lusten op te wagten;
 Van te veel vermaak;
 Van all te lang te taaf'len;
 Van te veel, vergeefs te schraaf'len;
 Geef dat ik noit mijn tijt,
 +Versondig', of verslijt'.

+*Eph.* 5. 16.
 +*Pred.* 9.10.
 +*Collos.* 4. 5.
 +*2 Cor.* 6. 2.
 +*Ps.* 9. 7. 8.
 +*Ier.* 8. 7.
Luc. 19. 42. *vergl.* *2 Sam.* 20.
 12.
Math. 6. 25.
Spr. 6. 9. 11. *en* 20. 3. *en* 26.
 14.
 +*Ier.* 4. 14.
 +*Mat.* 22. 36.
 +*Rom.* 3. 14.
 +*Iac.* 5. 5.
 +*Pred.* 3. 1. 7.
Spr. 10. 9. *en* 15. 23. – 17.
 27. *en* 21. 23.
Pre. 10. 17.

Eenzaamheid.

37. 't Is tijt dat ik mijn selven speen,
 +Van 't Allgemeen;
 +Alleen en buiten sorgen,
 +Ben ik, verborgen,
 +Alderminst alleen.
 Tot Zielen-binnen-keer,
 Geen plaats bequamer
 Als d'eenzaamheid, en leer

+*Spr.* 18. 1.
 +*Klaag* 3. 28.
 +*Gen.* 24. 63.
 +*Math.* 14. 25. 66.

Der Binnen-kamer.
 Als 't herte, stil en eensaam,
 Vangt alleen spraak aan,⁺
 Pleeg Iesus meer gemeensaam,
 Met ons om te gaan,
 En toont zijn Bruid de liefde,
 Die sijn lievend' hert doorgriefde;
 En sy haar Bruidegom,
 Haar liefde wederom.

⁺*Hoogl. 1. 1. 4. 1. 11. 32. 8. 22.*

Swijgen en Spreken.

38. O Woord des Vaders! leer mijn mond,⁺
 Ter regter stond,⁺
 Wel-swijgen, en wel-spreken,
 Van tong-gebreken
 Vry, en valschen grond.
 Bewaar de spring den slots
 Van mijne lippen,⁺
 Op dat haar niet verrots⁺
 Oit mag ontslippen:⁺
 Mijn Woord dat loop' op raden,⁺
 Voor beraden voort,⁺
 En geve veel' genaden,⁺
 Aan het oor dat hoort.
 Geef dat mijn spraak-lit t'evens⁺
 Zy een Stroom en Boom des Levens;
 Uw' Eer'; mijn herte-tolk;⁺
 En 't stigt-litt van u Volk.⁺

⁺*Ioh. 1. 1.*
⁺*Pred. 3. 1. 7.*
Spr. 10. 9. en 15. 22. – 17. 27. en 21. 23.
⁺*Iac. 4. 6.*
⁺*Iob. 20. 12.*
⁺*Zeph. 3. 13.*
⁺*Iac. 1. 8.*
⁺*Ps. 14. 8i. en 39. 2.*
⁺*Pred. 5. 2.*
⁺*Ephes. 4. 29. en 5. 4.*
⁺*Spr. 25. 11.*
⁺*zie de Kanteekenen.*
Spr. 15. 23.
Coll. 4. 6.
Spr. 25. 12.
Iob. 34.
Spr. 11. 30. en 13. 14. 15. 4. en 18. 4.
Ps. 16. 9.
Matt. 11. 34.
Spr. 10. 21.

Quaat gezelschap.

39. Den raad, den weg, 't gestoelte van
 Den Boosen Man,⁺

⁺*Ps. 1. 1. en 26. 4. 5.*

+Ey, Heer! t'allen tijden,
 +Als Pest vermijden,
 +Die besmetten kan
 +Als ik genoodzaakt ben
 +Met hen te hand'len.
 +Doe my dan onder hen,
 +Met wijsheid wand'len.
 +Geef dat mijn ligt mag ligten,
 +In een krom geslagt;
 +En dat ik nooit mag swigten,
 +Hoe van hen veragt.
 +Vlieden van het zaat der Slange,
 +Dat haar vergif my niet,
 + In oor nog ooge schiet.

+*Iude vs. 23.*
 +*Spr. 4. 14.*
 +*1 Cor. 1. 10.*
 +*Collos. 4. 5.*
 +*1 Thes. 4. 12.*
 +*1 Cor. 10. 32.*
 +*1 Tim. 5. 20.*
 +*Matth. 5. 16.*
 +*2 Pet. 2. 8.*
 +*Philip 2. 15.*
 +*Ier. 15. 19. 20.*
 +*2 Sam. 6. 20. 21.*
 +*Matth. 26. 75.*
 +*Gen. 3. 15.*
 +*Openb. 18. 4.*
 +*2 Cor. 1. 3. verg. Ps. 58. 5.*
 +*6.*
 +*1 Cor. 15. 33.*
 +*Gen. 3. 4. 6.*

Goed Gezelschap.

40. Ik ben der vroomen Metgezel,
 +Die uw bevel
 Betragten, en u vreezen,
 +Laat by my weezen
 Die het goet doen wel.
 +Mijn-hert vermaak en lust,
 +Is in die Waarde,
 Die heilig, toegerust
 Zijn hier op Aarde.
 + Geef my Hen aan te merken,
 Om te scherpen op
 +De Liefd' en goede werken,
 +In den hoogsten top.
 +Geef dat ik mijne pligten
 +Hen tot stiging mag verrigten,
 +Terwijl ik wert gestigt,
 +Door 't schijnsel van haar ligt.

+*Ps. 119. 63.*
 +*- 79.*
 +*- 16. 3. verg. Ies. 61. 4.*
 +*Ps. 110. 3.*
 +*Hebr. 10. 24. en 3. 13.*
 +*Spr. 27. 17.*
 +*1 Cor. 8. 2.*
 +*Pre. 4. 9. 12.*
 +*Gal. 5. 13.*
 +*1 Cor. 14. 26.*
 +*Tes. 5. 11.*

Voorspoet.

41. Wanneer Gy, zegen rijke God! ⁺	
Doet zegen tot ⁺	⁺ Rom. 10. 12.
Mijn zegen overvloedig, ⁺	⁺ Spr. 10. 22.
En maakt voorspoedig ⁺	⁺ Job. 42. 10. 12.
Nu, mijn deel en lott; ⁺	⁺ 1 Tim. 6. 10.
Laat noit den overvloed ⁺	⁺ Iac. 1. 10.
Mijn hert doen wellen; ⁺	⁺ Spr. 26. 10.
Veel min mijn over-moed ⁺	⁺ Iac. 2. 6.
Mijn minder quellen. ⁺	⁺ Hand. 4. 34.
Dat ik mijn goet bezitte, ⁺	⁺ Luc. 12. 16. 19.
En mijn goet niet my; ⁺	Hebr. 13. 5.
Van slaafsche hebb-lust-hitte,	⁺ Pred. 5. 9.
Maak mijn herte vry:	⁺ Deut. 15. 7. 10.
Om Arme t'ondersteunen; ⁺	Eph. 4. 28.
Om noit op mijn schat te leunen; ⁺	Ps. 62. 11.
Maar dankbaar, arm van Geest, ⁺	⁺ 1 Tim. 6. 17.
Te zoeken 't beste meest. ⁺	⁺ Gen. 32. 10.
	⁺ Matth. 5. 3.
	⁺ Matth. 9. 33.
	Lu. 10. 41. 42.

Tegenspoet.

Wanneer Gy, All-Beschikker! God, ⁺	
Doet plaagen tot ⁺	⁺ Ps. 115. 3.
Mijn plaagen overvloedig ⁺	⁺ Job 1. 13. 19.
En tegenspoedig ⁺	⁺ Ps. 73. 14.
Maak mijn deel en lott; ⁺	⁺ Pred. 12. 2. en 7. 14.
Laat noit den tegenspoed, ⁺	⁺ Ps. 34. 20.
Mijn hert doen zinken; ⁺	⁺ Ps. 73. 10. 15.
Veel min mijn quaade moed ⁺	⁺ Ies. 8. 21.
Quaat van u dinken: ⁺	⁺ Luk. 21. 17.
Dat ik mijn Ziel bezitte, ⁺	⁺ Iac. 1. 4.
Lijdzaam inde ly; ⁺	⁺ Klaag 3. 28.
Van slaafsche wan-gunst-hitte, ⁺	⁺ Hebr. 10. 36.
Maak mijn herte vry. ⁺	⁺ Ps. 37. 1.
	⁺ Spr. 23. 17.
	2 Cor. 12. 9.
	Phil. 4. 13.

+Uw' kragt my ondersteune,
 +Uwe goetheit zy mijn leune;
 +Om dankbaar, rijk van Geest,
 +
 Te vlieden 't quaatste meest.

+Ps. 3. 6. 8.
 +Hoogl. 8. 5.
 +Ies. 12.
 +1 Thess. 5. 18.
 Iac. 1. 5.
 Hebr. 11. 24. 26. 5.

Vergenoeginge.

43. Godzaligheid, een groot gewin,
 +Veroorzaakt in
 +Het hert' een Vergenoegen,
 Dat sig will voegen
 Na des Heeren zin.
 O All' Genoegzaamheid!
 +Leer my dog leeren,
 Die Ziele-voegzaamheit,
 +Naar u Begeeren.
 Geef my, tot allen tijden,
 En in overvloed,
 +En in gebrek te lijden,
 Een vernoegt gemoed.
 +Zijt Gy my Allgenoegzaam,
 Op dat ik mijn zelfs gevoegzaam,
 +In alderhande staat,
 + Aan uwen Will gelaat'.

+1 Tim. 6. 6. 8.
 +1 Sam. 3. 18. 2.
 Kon. 20. 19.

 +2 Sam. 15. 26.

 +Gen. 17. 1. Zie de kantteek.

 +Phil. 4. 11. 13.

 +Matth. 6. vs. 25.

 +1 Cor. 7. 30.
 Hebr. 13. 5.
 +Gen. 15. 11.
 Cor. 9. 8.
 Matth. 6. 10. en 26. 39. 42.
 44.
 Hand. 21. 14.

Uitgang des daags.

Zonnen-Ondergang.

44. All gaat de Zon t'schuil in mijn oog
 +Sy rijst om hoog
 Aan Ander, en van verren,
 Zie ik in Sterren,

+Ps. 104. 19.
 Ps. 8. verg. 136. 9.

Van haar, klaar verhoog:
 All vergt voor mijn gezigt,⁺
 Mijn Zon haar aanzigt,⁺
 Sy geeft de Kerk-Maan ligt,⁺
 Ik zies' in 't Maanligt.
 All is mijn Zon nu onder,
 Sy is niet vergaan;
 Maar zal my, als een Wonder,
 Morgen weer opstaan.⁺
 O Heer! 't is by den Avond,
 Blijff te gast by my t'Avond!⁺
 Als ik eens op zal staan,⁺
 Zult Gy nooit ondergaan.

⁺Ps. 13. 2.
⁺Ies. 8. 17.
⁺Open. 12. 1. vg. Hoogl. 6.
 10.
 Ps. 97. 11. en 112.

⁺4. Ies. 54. 7: 8.

⁺Ps. 30. 6.
⁺Luc. 24. 29.
 Ier. 6. vs. 4.
 Openb. 3. 20.
 Ps. 17. 15.
 Ies. 60. 19. 20.

Avond-Gebed.

45. Getrouwe Schepper! laat mijn dank,⁺
 Mijn Avont-zank,⁺
 Als reuk-werk tot u rijsen,
 Voor gunst bewijzen,
 Als den dag soo lank.
 O Heer! ik hebb u quaat⁺
 Voor goet vergolden!
 Laat goedig mijn misdaad⁺
 Zijn quijt gescholden.
 Will my uw Beeld herstellen;
 Maak mijn smett mijn smert;
 Leer my mijn dagen tellen;
 Schenk my een wijs hert;⁺
 De Waght vergeefs nagt-braken,⁺
 Soo uw oogen niet en waken:⁺
 Hout over my de Waght,⁺
 Soo slaap ik zoet en zaght.⁺

⁺1 Petr. 4. vs. 19.
⁺Ps. 141. 2.

⁺Ps. 65. 9.

⁺Matth. 6. 12.
 Luc. 7. 41. 42. 48.
 2 Cor. 3. 18.

⁺Ps. 38. 19.
⁺Ps. 90. 12.
⁺Ps. 127. 1.
⁺Ps. 4. 9. vg. Hoogl. 3. 7. 8.
⁺Spr. 3. 24.

46. Ik leg mijn Kleeren af, en neer,
 In hoop' om weer
 Die morgen aan te trekken,
 Als Gy my wekken
 +Zult van 't slaapen, Heer!
 Doe my soo vry en bly
 Afleggen 't leven,
 In hoope dat Gy 't my
 +Zult wedergeven.
 +Het vuile kleed der zonde,
 +Waardig straffe straff,
 +Doe my te dezer stonde,
 +Willig leggen af:
 +Laat my niet, als een Biggen,
 +In dien modder neder liggen,
 +Nog als ik op zal staan,
 Dat kleed weer trekken aan.

+2 Cor. 5. 2. 8.

+Zac. 3. 1. 4.

+Rom. 6. 23.

+Colos. 3. 8.

+Rom 13. 12.

+Eph 4. 22.

+Iac. 1. 21.

+2 Pet. 2. 22.

+Spr. 26. 11. verg. Hoog. 5. 11.

Zelfs-Onderzoek.

+47. 't Is tijt dat nu mijn Geest doorzoek,
 Mijn schulden Boek;
 En 't hert zy, op mijn Leger,
 Een Overweger,
 +Van verdiende Vloek.
 +De stilte van den nagt;
 De duisternisse;
 En d'eenzaamheit heeft kragt',
 Op 't stil gewisse:
 +Wat hebb ik al mis-sprooken?
 Mis-gedagt misdaan?
 +Doe, Heere! mijn gebroken
 Hert daar over slaan.

+Ps. 77. 7. en 4. 5. en 17. 3.

+Gal. 3. 10.

+Deut. 17. 26. – 8. 16. 17.

+Iob. 13. 23.

+1 Sam. 24. 6. en 2 Sam. 23. 16.

Wat zond' hebb' ik bestreden?⁺
 Goet gedaan? of quaat geleden?⁺
 't Quaat heeft mijn vleesch begaan,⁺
 Uw' Geest het goet gedaan.⁺

⁺Hebr. 12. 7.
⁺Gal. 5. 17.
⁺Iac. 4. 17.
⁺Ps. 34. 15.
 2 Tim. 2. 3.
 Rom. 7. 10.
 Hos. 13. 9. en 14. 9.
 1 Cor. 15. 10.
 Philip 2. 13.

Verzoeninge.

48. Ik ben ('t geen in den morgenstond,
 Uit 's herten-grond,
 Soo vast was voorgenomen,
 Niet na-gekomen,
 Met hert, hand, en mond!
 De Wereld, Satan, 't Vleys,
 En haar verlokken,⁺
 Die hebben, reis op reis,
 My afgetrokken!⁺
 Mijn Ziele! loop na Iesus⁺
 Vry-stad toe, vol zorg.⁺
 Geef, Vader! my een Vree-kus;
 Soone! zijt mijn Borg;
 Doe my, ô Geest! op morgen,
 Trouwer waken, strijden, zorgen;
 Te nagt mijn hert ook waak',
 Terwijl ik slaap van vaak.⁺

⁺1 Ioh. 5. vers 19.
⁺1 Pet. 5. 8.
⁺Gal. 5. 17.
⁺Iac. 1. 14. 15.
 Hebr. 4. 16.
 Matth. 11. 28. vergl. Num.
 35. vers 6.
⁺Luc. 15. vers 20.
 Hebr. 7. 22. vergl. Philem.
 18. 19.
 Ps. 119. vers 22. vergl.
 Hoog. 5. 2.

Nagt-oeffeninge.

49. O Ligt! voor wien de duisternis,⁺
 Niet duister is;
 Bewaar my voor de kluister,
 Van 't Helle-duister,

⁺1 Ioh. 1. 3. vgl. Ps. 63. 7.
 Ps. 139. 11. 12.
 Iob. 34. 21.

+Daar geen luister is!
 Geen ydelheit, een vragt
 Van quae gedagten,
 +Laat dog in dezen nagt,
 +In my vernagten.
 +Dat ik niet, op mijn droesem,
 +'s Nagts bedenke quaat.
 +Vernagt gy in mijn boesem;
 +Dat den nagt geef raad:
 +Uw' Slinker, ondertusschen,
 Zijt my onder 't hoofd een kussen,
 +Terwijl uw Regter-hand
 Omhels' uw Liefde-pand.

+Ps. 13. 4. 2.
 Pet. 2. 4.
 Iude vs. 6. en 13.
 +Ier. 4. 14.
 +Zeph. 1. 12.
 +Ier. 48. 11.
 +Spr. 4. 16
 +Mich. 2. 1.
 +Ps. 36. 5.
 +Hoogl. 13. en 3. 1.
 +Ps. 119. 24. 55.
 Iob. 4. 12. 13.
 Hoog. 2. 6. en 8. 3.

Doots-schaduwe.

50. In dezen nagt, ô All-Bestier,
 +Geef mijne niet
 My onderwijs te geven;
 Hoe Doot en Leven,
 +Beid' ontmoeten hier.
 +Mijn Leger-plaats beeld' af
 In nagt-vertooning,
 +Het stil en duister Graf,
 Mijn laatste wooning.
 +Hoe my de vaak geruster
 Aan de slaap-rust geeft;
 Hoe my de Doot, haar Suster,
 Meer voor d'oogen sweeft.
 + Mijn Nagt-sweet is mijn Dood-sweet.
 +Mijne lakens zijn mijn doot-kleed.
 Ik kies den slaap met lust:
 +Mijn Doot die is mijn Rust.

+Ps. 16. 7. en 139. 13.
 +Ps. 23. 4.
 +Iob. 17. vs. 13.
 +Ies. 57. 2. en 26. 20.
 +Iob. 30. 23.
 Ps. 13. 4.
 Ioh. 11. 11. 13.
 +Ps. 90. 5.
 +Hand. 20. 9. vergl. Rigt. 4.
 8-21.
 +Openb. 14. 23.

Droomen.

51. Geef, Vader! dat ik door den slaap,⁺
 De ruste raap⁺
 Die Gy doet uw Beminde,⁺
 Des Nagts bevinden;⁺
 En my nooit vergaap⁺
 Aan d'ydeldheid der klis,⁺
 Van droomeryen;⁺
 Des Levens Beeltenis.⁺
 Die beid' ontglyen.⁺
 Geen nagt-gezig, met schroomen,⁺
 Mijne Ziel' ontzet;⁺
 Bewaar voor zondig droomen,⁺
 't Lichaam onbesmet:
 Doe my in 't droomen merken⁺
 Mijnen Aart, uit 't zinnen-werken.
 Zijt dag en nagt, te gaar
 Mijn Wolk-en-Vuur-Pyelaar.

⁺*Pred.* 5. 11.
⁺*Spr.* 3. 24.
⁺*Gen.* 28. 11. 12.
Ioel. 2. 17.
Iob 33. 14. 18.
Ier. 23. 5. 26. en 29. 8.
⁺*Pred.* 5. 6.
⁺*Iob.* 20. 8.
⁺*Ps.* 7. 3. 20.
⁺*Dan.* 2. 5. 8.
⁺*Iob* 7. 13. 14.
⁺*Spr.* 3. 24.
⁺*Ps.* 91. 5.
⁺*Lev.* 15. 16.
⁺*Deut.* 23. 10. *verg. Iude vs.*
 8. en 23.
Pre. 5. 2.
Ies. 29. 7. 8.
Ex. 13. 21. 22.
1 Tes. 5. 10.
Nu. 16. 18. 21.
⁺*Gen.* 2. 3.

Aanhangsel.***Rust-dag.***

52. Dit is des Konings-dag alleen,⁺
 Van zeven een,
 Dien gy gemaakt hebt, Heere!
 Uw' Naam ter Eere,⁺
 Yder week gemeen.⁺
 Regt Christen-Paaschen-feest,⁺
 Om wel te rusten,
 En in u den Geest,

⁺*verg. Hos.* 7. 5.
Exod. 23. 8-11.
Ps. 118. 24.
⁺*Gen.* 1. 3.
⁺*Ps.* 92. 1-16.
⁺*Ioh.* 20. 19. 26.
Hand. 20. 7.
1 Cor. 16. 2. *verg. 1 Cor.* 5.
 7. 8.

+Sig te verlusten.
 De Zoen-dag! Zoondag! Zondag!
 +Die de Kerk-vrouws Zon
 +Eerst opstaan, met de Zon, zag,
 Als des Levens Bron:
 Gezegt; Gode heilig;
 +In u rust men week'lijk veilig;
 +Tot dat men rust, met lust,
 + In d'overige Rust'

+ *met Exod. 12. 14.*

+ *Deut. 5. 14.*
 + *Ies. 58. 13. 14.*
 + *Openb. 1. 10.*

+ *Open. 12. 1.*
 + *Marc. 16. 9.*
 + *Colos. 1. 18.*
 + *1 Cor. 15. 20. 23.*
 + *2 Tim. 1. 10.*
 + *Ioh. 11. 25.*
 + *Heb. 4. 3. 11.*

Doop.

+53. Ik zie in 't heilig Water-Bad
 +Mijn Ziel beklad,
 +Met schuld en smerte, bloedig:
 Of ik ootmoedig
 Zelfs-mishagen had!
 Drie-Eenig God! mijn God,
 Naar u verbond-merk,
 +Geef my 't verzegelt Lott,
 +t Genade-Gront-werk.
 +Gy, Vader! zijt mijn Vader;
 Gy, God Soon! mijn Zoen;
 Gy, Geest! de levend' Ader
 Van mijn will' en doen.
 U, Heere! zal ik lieven,
 Leven, loven, en believeen,
 +Getrouw tot in de Doot.
 Als uwe Bond-Genoot.

+ *Eph. 2. 56.*
 + *Ezech. 16. 4. 6.*
 + *Hand. 22. 16.*
 + *Iob. 42. 5. 6.*
 + *Ies. 6. 5.*
 + *Luc. 18. 13. en 15. 21.*

+ *1 Ioh. 5. 7.*
 + *Matt. 28. 19.*
 + *Rom. 4. 1. vergl. Colos. 2. 12.*
 + *Gen. 17. 7.*
 + *Gal. 3. 27.*
 + *Hand. 2. 39.*
 + *Ies. 24. 16. 17.*
 + *Rom. 6. 3. 11.*
 + *Ier. 3. 4.*
 + *Matth. 6. 9. en 22. 9.*
 + *1 Ioh. 2. 2.*
 + *Ioh. 7. vs. 33. 39.*
 + *Zach. 4. 6.*
 + *Phil. 2. 12. 13.*
 + *Ps. 18. 2. en 116. 1.*
 + *2 Cor. 5. 15.*
 + *Rom. 14. 8.*
 + *Ps. 104. 33.*
 + *2 Cor. 5. 9.*
 + *Openb. 2. 10.*
 + *Neh. 8. 38.*

Avondmaal.

⁺45. Ik eet als uwe Disgenoot,
Mijn Heer! uw Brood,

⁺*1 Cor. 10. 16. en 11. 23. 28.*

Ia u, het Brood des Levens,⁺

En drinke t'evens⁺

Wijn bloed, uwe Doot.

Hoog! diep! lang! vreet! O Heer!

Is uwe Liefde,⁺

Die u, meer als de Speer,⁺Uw' hert doorgriefde.

Uw' sterven is mijn leven,

Uwen Helle-poot⁺

Mijn Hemel-vreugd, en even⁺

Uwe doot mijn doot.⁺

Wy zijn uit kragt van trouwe,⁺

Heden Een, als Man en Vrouwe:⁺

Mijn Liefste die is mijn;⁺

En ik ben eeuwig zijn.⁺

⁺Ioh. 6. 35. 48. 51. 53. 58.

⁺Matth. 26. 27. 28.

Eph. 3. 18. 19.

Ioh. 11. 13.

⁺Gal. 2. 20.

⁺2 Cor. 5. 14. 15.

Ioh. 19. 34. 37.

Eph. 5. 2. 25.

⁺Phil. 1. 21.

⁺Colloss. 3. 3. 4.

⁺Gal. 2. 20.

⁺2 Cor. 5. 15.

⁺2 Cor. 11. 2.

⁺Eph. 5. 30. 32.

Ies. 54. 15.

⁺Hoogl. 2. 16. en 6. 2. en 7. 10.

Ies. 44. 5.

Vast-en-Biddag.

55. *Hosanna!* Heer! die Land en Kerk⁺

Tot uw vreemt werk,⁺

En smette druk met smerte;

Geef my een herte,

Dat gevoel' en merk⁺

De roed', uw hand, mijn schult⁺

Kust', vreeze, kenne,⁺

In ootmoet en gedult⁺

Aan u gewenne.⁺

Uw Iok; Wan'; Stroom, en Oven,⁺

Temm.; Wann'; wasch'; ontschuim;⁺

't Vleesch; kaf smett; gout: van boven⁺

Maak ons' engte ruim:⁺

Verbeen; Verzoent; Genadig;⁺

⁺

Heelend'; Heerschend; en Weldadig;⁺

Gedagtig uwe Verbond,⁺

⁺Ps. 118. 25.

⁺Matth. 21. 9. 15.

Ies. 28. 21. en 29. 14.

⁺Ier. 2. 18

⁺Deut. 29. 2. 4.

Ies. 42. 25.

⁺Mich. 6. 9.

⁺Ies. 26. 11.

⁺Esr. 9. 6.

⁺Hebr. 10. 31.

⁺Ier. 3. 13.

⁺Iob 42. 6.

⁺1 Pet. 5. 6.

⁺Laagl. 3. 29.

⁺Iob 22. 21.

⁺Ier. 31. 18.

⁺Matt. 11. 29. en 4. 12.

In Iesus Bloed gegront.⁺

+Ps. 42. 8.

Ies. 31. 9.

Mal. 3: 2. 3.

Ies. 48.10.

Ps. 10. 17.

Ps. 4. 2. en 8. 37.

Ies. 60. 10. 11.

Ps. 85. 2. 4.

Exod. 34. 6.

Ies. 57. 18.

Hos. 14. 5.

Ps. 105. 8.

Lev. 26. 42. 65.

Luc. 1. 72.

Heb. 9. 16.

Exod. 24. 8.

+56. Hallelujah: God die zijn hand
 +Voor Kerk en Land
 +Verhoort heeft, en verandert;
 Zijn Zegen-Standert
 Onder ons nu plant.
 Wy lagen in een gloed
 +En Water-perssing;
 +Hy schonk ons overvloed
 +Weer, van ververssing:
 +Den strik die is gebrooken;
 Onzen zakk ontgord,
 Gods zake wel gewrooken;
 +s Vyands hoorn gekort.
 Wat zal men God vergelden?
 Sijnen Naam, met Lof zang, melden;
 +Elk galm mijn voorzang na:
Ha-ha-Halleluja:

+Ps. 106. 1. en 118. 14.
 +Ps. 77. 1.
 +Exod. 17. 15.
 Sam. 7. 12.
 Ps. 20. 6. 7.
 +Ies. 11. 12.
 +Ps. 66. 12.
 +Ps. 104. 7.
 +Ps. 30. 12. 13.
 Ies. 59. 17. en 31. 8.
 +Deut. 32. 41. 43.
 Ier. 48. 25.
 Ps. 116. 12-14-50; 14. 23.
 Ies. 12. 1. 6.
 +Ps. 150. 6.

Sterf-dag.

+57. Ontsterff'lijkheit! maak my bekend
 +Mijn Levens-End,
 De mate mijner dagen;
 +Naar uw Behagen,
 +Vast; kort; vol ellend,
 +Al wat de Mensheit teelt,
 +Zijn cijffer-nieten;
 Een schaduw'-droom; een beelt,
 All nietig' ieten.
 Dood van mijn vleesch de nukken,
 +Op datse my niet rukken
 Door uw' stervens-noot;
 +Op datse my niet rukken

+Tim. 1. 17. en 6. 16.
 +Ps. 39. 5. en 90. 3. 6. een
handbreed.
 +Eph. 1. 11.
 +Hand. 15. 18.
 +Dan. 4. 35.
 +Iob 14. 1. 5. en 7. 1.
 Gen. 48. 9.
 Iob. 5. 7.
 Ies. 40. 15. 17. 22.
 +Dan. 4. 25.
 +Iob. 14. 2.

In de tweede Doot.⁺
 Ontneem mijn doot den prikkel,⁺
 Stomp de scherpte van haar zikkel:⁺
 'k Beveel, mijn waardste pand,⁺
 Mijn Geest in uwe hand.⁺

⁺Ps. 102. 12.
⁺Ps. 39. 6. 7. en 62. 10.
⁺Rom. 9. 13.
⁺Gal. 6. 14. en 5. 34.
⁺1 Pet. 3. 18.
 Hebr. 2. 14.
 2 Tim. 1. 10.
 Rom. 8. 13.
 Openb. 20. 6. 14. vergl. Iude
 vs. 12.
 1 Cor. 15. 55. 57.
 Openb. 14. 16. 18.
 Ps. 31. 6.
 2 Tim. 1. 12.
 1 Petr. 4. 19.
 Luc. 23. 46.

Dag des Oordeels.

58. My dunkt dat in mijn ooren tuitt⁺
 't Bazuin-geluid⁺
 Des Regters aller Volken,⁺
 Die in de Wolken,⁺
 Spand zijn Vierschaar uit⁺
 Daar, Spotters, is den dag⁺
 Waar na gy vraagden,⁺
 Daar is hy! wiens gezag
 Gy, stout, uit daagden:
 Daar scheid hy in twee hoopen,
 Schaap en Bok van een.⁺
 Daar gaan de Boeken open;⁺
 Daar is 't, *Kom, gaa heen*:
 Mijn Ziele strijk voor-oordeel;
 Neem den Rigter tot uw voordeel;⁺
 En roep: mijn Bruidegom:⁺
 Kom, Heere Iezus, Kom!

⁺1 Thess. 4. 16.
⁺1 Cor. 15. 52.
⁺Hand. 10. 42.
⁺Matt. 19. 28.
⁺Openb. 14. 14. 15.
⁺2 Pet. 3. 3. 4.
 Iude vs. 17. 18.
⁺Iude vs. 14. 15.
 Matth. 25. 32. 33.
⁺Dan. 7. 10.
⁺Openb. 20. 12.
 Matth. 25. 34. 41.
⁺1 Cor. 11. 31.
⁺Job. 7. 20. en 8. 5. 9. 15.
 Open 12. 17. 20.

Hell.

59. 't *Hell Tophet* is van eeuwigheid
 All voor-bereid,⁺
 Ook zelve voor den Koning;
 Hy heeft de wooning
 Diep en wijd verbreid:

⁺Ies. 30. vs. 33.

't Brand-stapels hout is veel;
Dat aan zal steken
Den Adem van Gods Keel,

+Als swevel-beken.

Schrik Sondaar! tril van beven,
Schijn-deugt! wie kan hier
By zoo een gloed-vlam leven?

+Teerend' eeuwig vier!

+Ontvlie by tijds dien toorne,
Langs de Hell der Uitverkoorne,
Daar Iesus Helle smert,
Een Hemel is aan 't hert.

+*Ies. 33. vs. 14.*

+*Matth. 3. 7.*

+*1 Thess. 1. 10.*

Hand. 37.

Ps. 18. 5.

Ps. 22. 1.

Hemel.

60. O God-stad! gout-schoon afgemaalt,

+Van u verhaalt.

+Men wonder heerlijkheden:

+Nog zijn ons heden

Die niet half vertaalt.

Noit zag; of hoord; of dogt,

Oog; oor; of herte;

't Geen d'Allheid in u wrogt,

In zoo een verte:

+Daar straalt Gods Beeld volkomen

+

In zijn Onderdaan:

Daar zinken alle stroomen,

In den Oceaan;

+Daar is God All in Allen

+Met een eeuwig welgevallen;

Daar eindigt all Ellend,

+In 't *Lams-Liet*, zonder End'.

+*Openb. 21. 2. 18.*

+*Ps. 87. 3*

+*2 Cor. 12. 4. vergl. 1 Kon. 20. 7.*

Ies. 64. 4.

1 Cor. 2. 9.

+*Ps. 31. 20.*

+*Ps. 17. 15. vergel. Pred. 1. 7.*

+*1 Cor. 15. 28.*

+*Openb. 21. 4. 5.*

+*Openb. 15. vs. 5.*

Toe-maat.***Christus is Alles.***⁺⁺ *Col. 3. 11.****Stem: Ps. 138. Ik dank u Heer uit 's herten gront. Of (yder vers in twee verdeelt) op de wijze. O zalig, Heilig Bethlehem.***

1. Myn Iusus die, was, is, en zal
 Zijn All in All,
 Zy hoog geprezen:
 Hy in wien all de volheit woont,
 Zelfs Gepersoont
 Van 't Godlijk wezen.
 Die is, als Mensch, gezalft geweest,
 Met Godes Geest,
 Maar niet met mate;
 Wiens naam een Olye is, die wort
 Met reuk gestort,
 Tot veeler bate.

2. Hy is dat Al-ligt van de Sonn',
 Der ligten bron
 Voor alle sterre.
 't Is door de Zee, van sijn root bloet,
 Dat alle goet, ons komt, van verre.
 In hem is all de volheit van 't
 God-wijs verstandt,
 Voor d'onervaren.
 Voor hem, wiens onregt wort bepleit,
 Gerechtigkeit, in Gods Vierscharen.

3. Voor 't naakt' en bloot heeft hy gereet,
 Een Cierlijk kleet, van heyligheden.

De Vyantschap van God en Mensch,
 Heeft hy, na wensch, verkeert in vrede.
 Hy is alleen, door zijn Al-magt,
 Der swakken kragt, om hun te sterken.
 De rust en vred' voor 't gewis', dat vreloos is
 Den loon der werken.

4. Den Adel van 't onedel Volk,
 Der stommen Tolk,
 Den schat der Armen.
 Voor die in Satans strikken leit,
 De vryigheid, uit vry ontfarmen.
 Hy is het tegenbeelt van all
 't Voorbeelden-tal, der Ioodsche Kerke;
 Propheet, Heer-Koning, Priester Gods,
 Het Mann', de Rots, de Dobbel Arke.

5. Ontchristent Volk, die 't Al-heers regt,
 Der Knegten Knegt, gaat weg vereeren.
 En all in all, een Moeder noemd,
 Die self haer roemt, dienstmaegt des Heren
 Gy hebt tot nog toe maar gegist,
 Na d'Antichrist, ken hem ter degen,
 Die met zijn wil heet al in all,
 Was, is, en zal zijn Christus tegen.

6. All watter in dit heel-all leit,
 Is ydelheit der ydelheeden.
 't Is niet wanneer men van de Dood,
 Of Hellen-noot, eens werd bestreeden
 De Menschen in des Hemels schaal.
 †Selfs al te maal, nog min als niet zijn,
 Weest, Heer, mijn All, die my wierd niet
 Soo zal ik iet, ja meer als iet zijn.

†*Phil. 2. 7.*

D.M.

Iesus Al in Al.⁺⁺ Col. 3. 11.***Stem: Onse Vader.***

1. O Heere maakt den waan van iet
 In my geheel en all tot niet,
 En weest alleen voorts all in alle,
 Wat ik en ben, en wezen zal,
 Laat all het Oude gaan voor by,
 En *maakt het alles nieuw in my.*

2. Wat baat my, of ik alles kenn',
 Soo ik van u onkundig ben?
 Wat schaat my of ik niets en wist,
 Als ik maar u en kenn' O Christ!
 O eenig kennens-weerdig Pant,
 Weest *all in alle mijn verstant.*

3. Den *drie-hok* van mijn lustig hert,
 Door 't *Al-rond* nooit vervult en wert,
 Mijn hoop, en vrees, en vreugd en lust,
 En liefde vinden nimmer rust.
 Weest all, Heer, na gelegenheit,
 In *alle mijn genegentheit.*

4. Gelijk de Man is, is zijn kragt,
 Maar ik ben niet? en niets mijn magt,
 Mijn Vyanden zijn veel, en boos,
 Haar listen sterk, haar sterkte loos,
 Op dat ik niet en kom' ten val,
 Weest Heer *mijn wapenrusting all.*

5. Weg voordeel, Wellust, staat, en eer,
 Ik wil u tot geen doel-wit meer,
 't Zy dat ik eet, of dat ik drink,
 Of doe ik eenig ander dink,
 All wat ik denk, of spreek, of werk,
 Weest *all, Heer in mijn ooge-merk*

6. Des werelts vriendschap die is quaat,
 Met God in Vyantschap, en haat:
 Dat ik voortaan geen Vrient en ben,
 Nog Vader nogte Moeder kenn',
 Als die ook zijn van u getall,
 Weest, Heer, *in all mijn Vrientschap all.*

7. Niet my, niet my, O lieven Heer,
 Maar uwen naam alleen geef d'eer
 Van mijn regtveerdigheid voor God,
 Van aanvank, voorgang, en van 't slot
 Der Heiligheit, die ik beloof,
 Weest all, *Heer, in all mijn Geloof.*

8. Weest my in *allen voorspoet* all,
 En *all in allen ongeval*,
 Weest my, ook alles t'allerstee,
 En alles t'*allen tijden* mee,
 't Zy dat ik *Leef*, of *sterven* zal
 Weest, *Heer, en blyft my all in al.*

Uyt.

Christi Eigendom.

Hoogl. 7: 10. Ik ben mijnes Liefsten.

Stem: Ps. 24.

1. Ik ben mijn eigen zelfs niet meer.
 Maar ik ben uwe, lieven Heer.
 Geheel en all ben ik u eigen
 Gy hebt my door *verbond van trouw*,
 Genomen tot uwe egte Vrouw,
 Wilt dog mijn herte tot u neigen.

2. Uw' Vader, dien ik toe-behoor,
 Om dat hy my daar toe verkoor,
 Heeft my, aan u mijn *Heer; gegeven.*
 Ik hoor uw stem, ik volg u naar,
 Rukt my, uw' Schaapken, uit gevaar,
 En schenkt my voorts het eeuwig leven.
 3. Ik had op my veel schults gehaalt,
 Maar gy mijn Borg hebt die betaalt,
 En kocht my door een prijs van waarden;
 Og of ik U, soo dier gekocht,
 Mijn God, mijn Kooper eeren mogt,
 Met Lijf en Ziel op dezer aarden.
 4. Ik was in 's Vyants slaafs geweld,
 Maar gy hebt, Heer, my vry gestelt,
 En my *door oorlogs-regt verworven,*
 Og wierd elk lit nu aangeleit,
 Tot wapen van gerechtigheit,
 Voor U, die zijt voor my Gestorven.
 5. Ik lag in sonde-schult versmoort,
 Maar gy schonkt my *de weer-geboort.*
 En maakte my een ander Mensche,
Verzorg, en reinig, en kasty,
Verschoon, en leer; en bid voor my,
 Want ik ben uw, en gy mijn wenschen.

Ik ben des Heeren.

Uyt.

⁺***Het Iok des Heeren.***

⁺*Math. 11. vs. 28. 29.*

Stem: Ps. 118.

1. All die belast zijt, en beladen
 Gaat nergens anders, komt tot my?
 Ik zal, verquikkend' uwe quaden,
 U maken last- en lading-vry.
 Neemt mijn Iok op, leert aan my wesen,
 Oot- en zagt-moedig in het hert,
 Soo vind gy uwe Ziel genesen,
 Door rust van onrust, pijn, en smert.
2. Verwerp 't gerugt van 't swaar gewigte
 Van mijnen Dienst, 't en is niet waar,
 Mijn Iok is zagt, mijn last is ligt,
 En mijn Geboden zijn niet swaar.
 't Is last, dog mijn, en als den ballast,
 Die 't Varen spoet, en niet ontrust,
 Voor *boosen*, in nog-vleesch is 't *al last*,
 Voor Vroomen, en nu-Geest *all lust*.
3. Het Iok der Wet, gy nog uw Ouders
 Niet dragen nog verdragen kond,
 't En geef geen kragt aen swakke schouders,
 Nog 't en *verschoont*, als mijn Verbond;
 Het draagt voor 't werk *volkomen* zorge,
 Ik neem voor 't doen het *willen* aan;
 't Kent geen betaling door een Borge,
 En ik hebb alle schult voldaan.
4. *Het Iok des Duyvels* is seer lastig,
 Sijn loon seer quaat, en hy Tyran,
 Al dient de werelt hem standvastig,
 Sijn lust is *last*; wagt u daar van.
 Sijn Wet is boosheit, schaad' en schanden,
 Mijn Wet is goetheit, voordeel, eer;

Verwerpt zijn boeyen, voor mijn banden,
Ik ben, als Hy, geen harden Heer.

5. Hoe dwaas is 't lagchen van de Werelt,
't Welk eind in eindeloos getraan,
Mijn *Traan-last* geeft een oog-gepereld,
Dat eens, vol lags, in gout zal staan.
Mijn *voet-last* is die af te houwen;
Maar om niet na de Hel te gaan;
En om geen Duyvels oit t'aanschouwen,
Soo wil ik d'oogen uitgedaan.

6. Mijn *Cuis-last* is, dat op te nemen,
Edog om my te volgen naar,
Ben ik of Simon wel beswemen,
Door over-last van 't Cruis-altaar?
Den weg is kort, het Cruis is ligte,
Zeer haast voor by, en werkt nogtans,
Gansch zeer uitnemende gewigte
Van noit-vergaande eere-krans.

D.M.

Uyt.

***Geluk-zaligheid des Cruices.*⁺**

⁺*Iob. 5. 17. Vergeleken Ps.
94. 12.*

Stem: Ps. 51.

1. Wel zalig is den Mensch, van God bezogt,
En onderrigt om zijne Wert te weten;
Want hy verbint, na dat hy heeft gesmeten,
En pill en drank de zuivering gewrogt,
Zijn wonden zijn getrouw, als dat van een Arts

Die brant, en kerft, en houwt, om te behouden.
Hy heelt veel smert', en smerte door wat smarts,
En geeft door rouw berouw dat noit berouden.

2. Ellendig Wicht, die vry zijt van verdriet!
Dit is uw deel, een Voordeel sonder voordeel,
Uw nadeel volgt: geen oordeel is uw oordeel,
Voorwaar gy waart gelukkig waart gy 't niet.
Voor desen heeft Gods perss' u wel geperst;
Maar waar toe zoud gy meer geslagen werden?
Die onbesneen, als een Carstaantje, berst,
Gy zoud uw hert, als 't aanbeelt, meer verherden.

3. O straffe straf! wanneer een Vader zeit;
Kind, daar's uw deel, gaa, loop, vry ongebonden.
Verlooren Zoon, uw leven waar gevonden;
Wierd gy door hongers-noot na huys geleit.
Als Medicijns toelaten alle spijs',
Dan moet men meest de Dood des kranken vresen.
Den vetten Oss, dijt op een wonder wijs',
Van Wey in Wey, als 't haast sal slagt-tijt wesen.

4. Het toomloos Peert springt van een rots, en berst,
De vrijheit word door vryheit self verloren.
Voor my; ik hebb *dat gladde* noit verkoren,
Nog *Iudas* beurs van *Jesus* afgeperst.
't Wil liever zijn als Lazarus, soo kaal,
Dan *Rijk-e-vrek*, en *Iob* als *Ioab* heeten,
En *Heman* zijn, als *Haman* op het maal,
Met *Israël*, als *Ismaël* gesmeeten.

5. Bestraft en slaat gy my, regtveerdig God,
't Zal my weldadigheid; ja oly wesen,
En my het hoofd niet breken, maar genesen:
Het Cruys is mijn Gebed en u Gebod.
't Is goet, O Heer, te vallen in u hand,
Terwijl gy zijt rijk in barmhertigheden,
Als gy hard spreekt soo tiert uw ingewant;
In toorn gedenkt gy d'ontfermhertigheden.

6. Waar is uw plak, O Meester, ziet mijn hant
 Daar is mijn rugg, O Vader, waar uw roede?
 Om niet te staan ten quade, sta ten goede,
 Op dat gy namaals spaart, sny hier, en brant.
 Uw staf, hoe zuur, O Herder, valt my zoet,
 Olijf hout is 't, een heel aam vrede teeken,
 In vreed' is my de bitterheit als roet,
 O Heilig-bitter! heil voor Ziel-gebreeken.

Den Zaligen Honger en Dorst.⁺

⁺ *Matth. 5. v. 6.*

Stem: La Bare. Onderrigtinge der onwetenheit.

1. De Deugde trekken eene lijn,
 Die *arm van Geest*, zal *treurig*, *zagt van moede*,
 Die *hongerig* is naar het goede
Bermhertig, *rein*, en *vreed-en-lijd-zaam* zijn.
 Gods Geest vereenigt, deugt met deugt,
 En deugt met loon; de treurigheid baart vreugt,
 d'Armoede verrijkt, den honger verzadigt,
 O vreemt beleit.
 Wel, de beg'nadigt
 Dorst na g'regtigheid.

Beweeg-reden der onwilligheid.

2. Gerechtigheid is 's *Vaders* Beelt,
 Verkregen van den *Soon*, door doen, en lijden,
 En van den *Geest*, in zijn *Gevrijden*,
 Door kragt van *Weer-geboorte* voortgeteelt.
 Men heeft maar honger ende dorst,

Uit arme, treurig', en zagtmoede borst,
 Een hertelijk beneeren, en verlangen:
 O goeden Koop!
 Vult' wert, ontvangen,
 Door Geloof en Hoop.

Behulp-middelen der onmagt.

3. Het *quaat*, en *zoet*, en *windig'* aas
 Is lok-aas dat de maag beneemt den honger,
 Geen werker-wint verhef uw longer,
 Verfoey het werelds zoet, en zondig-dwaas.
 Maar 't eten is een goet begin,
 En 't een beetje leit ander in;
 Wel, *oeffent u in* alle goede werken;
 Saus scharpt de maag.
 De vroomer sterken.
 't Selschap dat maakt graag.

't Ken-teken der Verwaantheit.

4. Ellendig die in overdaad,
 Zijn honger *aan de Weereld* wil besteeden,
 Die *geensints na geregtighede*,
 Maar hongert *allesints na 't zonde quaat*.
 Al wat de werelt is, en heeft,
 Noit aan de Ziele geen verzading geeft,
 Verlaat dien draf, en speent u van die borsten,
 Eer u 't gebrek,
 In d'Hel doet dorsten,
 Als den Rijken Vrek.

Hert-stekkinge der Kleenmoedigheid.

5. Ik ben de sond' en wereld zat,
 Maar ag! mijn dorst en honger is *vermindert*;

Door ongerechtigheit *verhindert*,
 Og! of ik *Dorst* en *regten honger* had.
 Ey ziet! dit lusten is den dorst,
 En waren honger van een grage borst,
 't Belooft verzadigen, leit tot u voordeel;
 Wel zalig mensch!
 Keert om uw oordeel,
 Tragt vry uwen wensch.

Vertrouwinge der Welgesteltheit.

6. Ik zal nog eens verzadigt zijn,
 God *wil*, en *kan*, en *zal* mijn Ziel verzaden,
 Met *Vrede*, *Vreugden*, en *genaden*;
 Zijn *goetheid*, *magt*, en waarheid die is mijn.
 My dorst, riep Iesus, dorstig hert,
 Op dat den dorst u niet altijd nu smert',
 Die, in gerechtigheid hier na zijn aanzigt,
 Aanschouwen sult,
 Als dien dag aanligt,
 Zijn beelt u vervult.

Uyt.

Regulen des Levens.⁺

⁺*Rom. 3. 9.*

Stem: Ps. 27. God is mijn Ligt.

1. Het grootste quaat des lijdens is veel minder,
 Als 't alderminste quaat der sonde-schult,
 Die doet, aan Ziel en Lighaam t'effens hinder,
 Dat geeft veel baat, door lijdende gedult,
 Indien de Hell, aan d'eene zijde stond'

Aan d'andere de zonderlijke doot,
Ik sprong veel liever in den helschen grond,
Als in den kolk van 't minste zonde quaat.

2. Men mag meerder quaat van schilt t'ontvlieden
Het minder quaat der sonde niet bestaan,
't Stont Loth niet vry sijn Dogters aan te bieden,
Om vuilder quaat, door Hoerery t'ontgaan.
In zonde valt geen keur van min of meer.
Op alle zonde leit een vloek en ban.
Ik wentele mijn wegen op den Heer;
Daar is geen noot die my doen feilen kan.

3. 't Zy verre dat men doe het quaat der zonden,
Op dat daar uit het goede komt voort,
Het goet veraart in quaat door quade vonden,
En 't waare goet, de deugt, die wort gestoort.
Den zegen Iacobs is geen logen waard,
Die Gods vloek verdient, en eeuwig wee,
Wat Bate my, all won ik heel dees' aard,
Indien ik schaad' aam mijne Ziele leê?

4. Weg helsch bedrog, dat onder schijn van heilig,
Bedrogen word, en andere bedriegt,
Den zonde weg is voor de deugt niet veilig,
Men doet God schande, dat men voor hem liegt.
God hoeft ons deugt niet, en veel min ons' feil.
Hy haat den roof ten Offer van zijn Huis.
Ik twijfele niet aan mijn eeuwig heil,
Om 't uit te werken in meer vrees, quansuis.

5. Ik weet, my zijn geoorloft alle dingen,
Maar alle dingen die en stichten niet,
'k Zal onder geen dings magt my laten brengen,
De waare vryheit ook op 't oorbaar ziet,
Gelijk Gods eer en mijne Zaligheid,
Is ook des Naasten stigting mijnen pligt,
De vryheit word als vryheit niet beleit,
Die door gegeven ergerniss' ontstigt.

6. 't Onwis gewiss' en mag op lossen gronde,
Geen stuk bestaan, dat twijffelagtig is.

All wat niet uit geloov' en is, is zonde;
 De zonde vrees doet niets op 't ongewis,
 Gods liefde dwinge my niet te bestaan
 Dat mijnen God, misschien, mishagen mogt,
 Om nooit hem zelf in zonde te misgaan,
 Den kant die zekerst is, dient ooit gezogt.

Vertoog van 't Verbont Uitdrukkelijk met God te maken.

Toon: Psal. 2.

1.
 O Heere God! mijn Schepper! och! ik ben
 In schult en smett ontfangen en geboren,
 Door tall-loos quaat (dat ik voor u beken
 Van my gedaan) gansch magteloos verloren
 Ik! dien gy hebt (met dat ik was gekomen
 Uyt Moeders schoot in dien van uwe Kerk)
 In uw verbond zoo zichtbaar opgenomen,
 En in den Doop verzegelt met uw merk.

2.
Helaas! Ik hebb geleeft een lange stond,
 Dood, zonder God, na dat ik nu was mondig

Van mijn Verband uyt kragt van dat Verbond,
 Gelijk een kreng, gevoeloos en onkondig.
 Maar eindelijk hebt gy, uit mededogen,
 Door uwe Wet en Geest, mijn jammer-staat,
 Mijn schuld en straff, my zoo gestelt voor ooggen;
 Dat ik, in angst der Hell, was buiten raad.

3.
 Doe hebt gy my den Hemel eerst ter deeg,
 En aan mijn hert geopent de voldoening,
 En lossing, die gy hebt gebragt te weeg,
 Door uwen *Soon*, des werelds heil, en zoening:
 Gy bood my uit genaden aan die schatten,
 Mits dat ik die voor my aannemen wou,
 En door 't geloov', in Iezus aan te vatten,
 U tot mijn God, en goet verkiezen zou.

4.
 Gy quaamt my, zelfs op helle-straf, gebieden,
 Te nemen dit uw vry aanbieden aan;
 En gaaft my last na *Iezus* toe te vlieden,
 De Vrystad die gy my hadd' opgedaan:
 Ia, na dat ik beseff, gy hebt alrede
 Mijn hert geneigt, na u all-oppermagt,
 En dat gevormt voor *Iezus*, mijne Vrede,
 Ia agter hem, op 't heilwoort, uytgebragt.

5.
 Hebt gy my niet, ô levendige *God!*
 Doen naderen tot u, dat ik u kuste;
 En, zonder my bekent bedrog, of spot,
 In uwe vry' aanbiedinge beruste?
 Om dan aan Geest bevesting te geraken,
 Die, tot mijn troost, zy uw' genaden eer;
 Kom ik met hert en mond dit zeker maken
 Voor uw gezigt, naar uwen will', ô *Heer!*

I Ruste.

6.
 Nu dan! Ik, zoo onwaardig als ik ben,

Doe hier voor u, All om oog, dees verklaring:
 Ik, ik geloof van herten, en beken,
 Met open mond, uw heil-woorts openbaring:
 Dat *Jesus* ('t kint der Wonder-maget-moeder,
 Die als een Vloek is te Ierusalem,
 Aan 't kruys vermoord) Gods Zoon is, en behoeder
 Van 't Mensch geslagt, verlooren buyten hem.

7.
 Ik, ik geloof dat klaar getuygenis,
 't Welk gy, aan hem *God Vader!* hebt gegeven;
 Dat voor de Mensch in niemant anders is,
 Was, nog zal zijn, als in hem, 't eeuwig leven:
 Ziet, deze is mijn *Soone* den beminde
 (Soo riept gy van den Hemel met uw stem)
 In welken ik mijn welbehagen vinde,
Om Sondaars heil te geven. hoort naar hem.

8.
*Als hy tot Zoen, ten offer voor de schult,
 Sijn Lijf en Ziel zal hebben opgegeven,
 Zal door zijn hand mijn wel gevall, vervult,
 Voorspoedig zijn; hij zaat sien, en her-leven.
 'Met all mijn hert neem ik te dezen dage,
 In uwen weg (van door Immanuël
 Aan menschen heil te schenken) welbehagen,
 'k Berust daar in; en antwoord: Ia 'k wil wel.'*

9.
 Mijn gantsche Ziel ik aan hem toe vertrouw,
 En maak' door hem, *ô God!* met u versoening;
 Ia, als mijn *God* in hem ik u beschouw,
 En neem u aan tot mijne ziel voldoening.
ô Jesus! ik kies u, ja ik gelover,
 Kies wat gy zijt, en wat u volgen mag:
Daar is mijn hert, ô God! ik geef 't u over,
 All wat ik ben, of hebb', op dezen dag.

10.
 Van alles wat gy haat, ik nu begeer

Ia zonder yet (mijns wetens) uit te steken,
 Te wezen af-gescheiden immermeer;
 En hebb niet voor dit ooit weer te verbreken;
Daar is mijn hand, ey! reik my d'uwe mede:
 All wat hier is zal voor getuige staan,
 Dat ik, uit Iezus aangeboden Vrede,
 All wat ik ben, of ben geweest, neem aan.

11.

Ik maak, o God! met u, op dezen dag,
 Een zoet-verbond, dat nooit wert weg-genomen;
 En ik verhoop, dat, volgens dit verdrag;
 Gy wederzijds zult alles voor doen komen,
 Gy zegt: *Ik zal u een nieuw herte geven;*
Een nieuwe Geest, in plaats van 't steenen hert,
'k Zal maken dat mijn Wet, daar in geschreeven,
Door mijnen Geest, van u gehouden werd:

12.

Ia! Amen! Ia! mijn God! en lieven Heer!
 Ick bidd'er om met ernst (ja zoo bijzonder
 Als ik van u mijn Zaligheid begeer.)
 Legg', sterke God! mijn herte boosheit onder;
 Buig onder uw zoet jok mijn hals, met lusten,
 Op dat ik, wat gy aan of met my doet,
 Tot zoo een eind, in alles mag berusten,
 Met een verheugt en vergenoegt gemoet.

Ruste.

13.

Lof, Eer, en Dank!; O *Vader!* zy uw naar,
 Die zelfs dit heil van eeuwigheit beraamde,
 Soo wonderlijk! soo heerlijk! soo bequaam!
 Gelijkerwijs uw' *wijsheid* dat betaamde,
 Om u op 't hoogst' *genadig* en *regtvaardig*,
 Gestreng en goet te toonen, hard en zagt;
 Gy zijt meer als vierdubbel eere waardig

Vertoonend' ook uw *waarheid* en uw' *kragt*.

14.

Hoe wonder *breed!* hoe *lank!* hoe *diep!* hoe *hoog!*
 Straalt aan uw' kroon van Eere, zoo bepeerelt,
 Den Diamant der Liefde my in 't oog,
 Waar mee gy liefd' een hatelijke Weerelt!
Soo, soo, soo lief! ('t hoe lief is zonder weergaa,
 Des Vader woort' geen tweede soo meer heeft)
Soo lief hadd God de Werelt ('k galm mijn Heer, na
 Dat hy zijn *Eengebooren Soon* haar geeft.

15.

God, niet een Mensch, geen Koning dezer aard',
 Maar all Heer van Hell, Hemel, Zee, en Aarde
 Zijn *eigen* Soon, zijn *Eenige* niet spaart,
 Zijn *Benjamin*, sijn *herts-liev'* en *zeer waarde!*
 God geeft, hy schank, uyt liefde tot de menschen,
De grootste gaaf die hy vereeren kan;
Tot alles wat een Ziel zou konnen wenschen,
 Ia boven wat kan denken eenig Man!

16.

Lof, Eer en dank, zy u, o Godes Soon!
 Die God gelijk te zijn geen roof en agte;
 Maar nederdaald' uit uwen hoogen troon,
 Veel lager als ons uitterste gedagte!
 Gehoorzaam tot de kruis-doot aan uw Vader,
 Om op te doen langs uw' doorstoken zijd'
 Ia Zielen Hell, sijn *herte liefdens Ader*;
 Op dat die zee uitvloeye breed en wijd.

17.

Gy hebt alleen my door uw eygen bloed,
 Den toegang, die ik nu gebruik, verkregen;
 O Soon! O Soon! O Zee van overvloed!
 Die my Gods Vloek verandert in Gods zegen.
Immanuël! die my (wel eer zoo eenzaam,
 Een vreemdeling, ja Vyand van mijn Heer)

Vereenigt met uw Vader zoo gemeenzaam,
Dat hy my reykt zijn liefde rijks-staff weer.

18.

Lof, Eer en Dank, zy u, ô Geest van God!
God van mijn Geest! en leven van mijn leven!
Die my getoont hebt mijn gevaarlijk lot;
En my ontroert met schrikken en met beven!
Die my hebt opgedaan de deur der Hoope,
En ook de deur van mijn gesloten hert,
Soo dat ik na den starken toorn loope
Van *Jesus* Naam, daar ik behouden werd'.

19.

Uw' inspraak heeft mijn wild' hert omgekeert,
En overreed om *Jesus* te beminnen,
Als d'akkerschat, die rijk maakt; ja gy leert
My, hoe ik n u zal dit Verbond beginnen?
My Davids Deel, en Abraham zijn Zegen,
Toe-eigenen, en *mijnen* als mijn lot;
Ia mijne Ziel verzeekeren ter degen,
Van *Godes* gunst, als eeuwig vriend met *God*.

3. Ruste.

20.

Nu met mijn Ziel een vollen herte lust,
Soo ver als strekt mijn uiterste vermogen,
Ik in mijn keus op dezen dag berust,
En neeme voor, in uw', al merkend' oogen,
Van nu voortaan niet meer te zijn mijn eigen,
Maar d'uw' alleen, *Drie-eene waare God;*
Die mijne Ziel tot deze keus quaat neigen;
Mariaas Deel verkies ik voor mijn lot.

21.

Ik neeme voor, dat (als mijn hoofd en Heer)
Op u zal zijn, de zorgje mijner zaken?
Betuigende, met ootmoet, dat nooit weêr

Aan mijne kant, mijn feylen zullen maken
't Verbond te niet: want soo hebt gy gesproken;
Niet dat ik ooit misbruiken wil uw woort,
Ia zoo veel meer (dus houd gy 't onverbroken)
Will ik u vast aankleven van nu voort.

22.

Ook weet gy, *Heer!* die hert en nieren proeft,
Wat ik ontrent mijn vleesch hebb' voorgenomen,
Op dat uw Geest daar door niet werd' bedroeft;
Ik weet ook dat uw' kragt dat voor zal komen
In my, zoo veel uw' wysheit goet zal vinden;
Ook moet (des noods) my vrystaan nu voort-an,
't Vernieuwen van dit onderling verbinden,
En 't nemen van een *Afgeschrift* daar van.

23.

Als my de vrees of quaat vermoede quelt;
Als ik hier na in duysternis zal wand'len;
Als my 't gezig van veele schult ontstelt,
Ligt in de doot; dan zal my t'onderhand'len
Van dezen dag, versterken door t'herdenken,
Wanneer ik my daar op beroepen zal;
En gy, *ô God!* zult my een af-schrift schenken,
Op mijn verzoek, in allerley geval.

24.

Nu, 'k weet dat gy ook toestemt dit verbond,
Want uwe schrift doet my daar van verklaring;
Ik hebbe niet van noode tot mijn grond,
Ook wagt ik geen nieuw' Hemel-openbaring,
Dus hebb' ik uw' aanbieding aangenomen
Op uw beding, en zal van uw beleit
Verwagten dat my 't goed hier toe zal komen,
En eindelijk uw' opper zaligheid.

25.

Getrouwe *God*, all wat in dit mijn doen
Gebrekkig is, vergeef dat, t'uwer eere,

En neem my aan in uwe Soon, mijn Zoen,
 In wien alleen ik alles nu begeere:
En om mijn hert eens voor all t'openbaren,
Verzegel ik dat God waaragtig is,
In Iezus een verlosser te verklaren,
Die tot dit werk volkomen magtig is.

Hosanna! Halelujah

Twee-Zang tusschen een Geloovige en Verwagtende Ziele.

Toon: Onse Vader.

1. *Geloovige.*

O zalig onderhandeling!
 Die God met 't Mensch-geslagt aanging
 Door 't middel van een nieuw Verbond:
 Sijn voor beraamden raad en Vond:

+Geeft Heil! *Hosanna Iehova,*

+*Hallelujah! Hallelujah!*

+verw.

+tsam.

2.

+Immanuël! gy Middelaar
 Der eeuwig-uytverkooren schaar!
 Rijd spoedig op uw Heyl-woord, nu,
 En breng de Volken onder u;

+Geef heil. *Hosanna Iehova!*

+Hallelujah! Hallelujah!

+verw.

+gel.

+tsam.

3.

+Kom sterke Geest! van God beloofd,
 Verzamelt 't Lichaam onder 't hooft;
 Vervult zijn heerlijk Huisgezin;

+verw.

Vergader zijn Juweelen in:

+Geeft Heyl! Hosanna Iehova!

+Hallelujah, Hallelujah!

+gelo.

+tsam.

4.

+Maak eens de Ioden wederom

Gods Koninkrijk' en Priesterdom;

Het Bloed des Lams, dat op hem leyt,

Ontzondig hen ter zaligheid:

+Geef Heyl! Hosanna, Iehova!

+Hallelujah! Hallelujah!

+gelo.

+gelo.

+tsam.

5.

+Wat zal 't eens zijn een eere-staat,

Gods Lam te volgen, all waar 't gaat!

Met wisselkleeren, in de vloed

Gewit van zijn onschuldig bloed:

+Geef Heil! Hosanna Iehova!

+Hallelujah! Hallelujah!

+gelo.

+verw.

+tsam.

6.

+Daar zietmen zoo een Hemel-licht

In 't All in All van Gods gezigt;

Dat schier vergeet des Menschen Geest,

Dat hy op Aard' ooit is geweest:

+Geeft Heil! Hosanna Iehova!

+Hallelujah! Hallelujah!

+gelo.

+verw.

+tsam.

7.

+Og! of ik, na mijn Herte wensch,

Kon overreden yder Mensch,

Om te gelooven dese Reen,

En datse niet zijn Ia en Neen:

+Geef Heil! Hosanna Iehova!

+Hallelujah! Hallelujah!

+gelo.

+verw.

+tsam.

8.

+Haast u, o Mensch! tot hem die spoed

Ten Oordeel, over 't quaad' en goed

Gebruik van dees genade-leer,

U aangeboden van den Heer.

+gelo.

+Geef Heil! *Hosanna Iehova!*

+*Haleluja, Haleluja!*

+*verw.*

+*tsam.*

9.

+Zijt voor dees Heeren stem niet doof!

Geloov' voor u! geloov'! geloov'!

+*gelo.*

Kom! zie! grijp aan! omhels! hou vast!

Steun! leun! op *Iesus* toegepast!

+Geef Heil! *Hosanna Iehova!*

+*Halelujah! Halelujah!*

+*verw.*

+*tsam.*

10.

+Ziet! (zegt hy) ik kom' haastelijk,

Een *Geest* en *Bruid* zend op, gelijk.

+*verw.*

Een weer-galm tot den Bruidegom:

+Ia tog, kom! Heere *Iezus*! kom!

+Geef Heil! *Hosanna Iehova!*

+*tsam.*

+*Hallelujah! Hallelujah!*

+*verw.*

+*tsam.*

Scheyd-Brief Aan de Zonde En Trouw-Brief Aan *Iezus Christus*.

Toon: Psal. 104.

1.

O Heere-God! mijn Schepper, als ik denk

Dat gy my gaast my selfs tot een geschenk,

En onderhoud' 't geen gy my hebt gegeven;

Mijn lijf, en ziel, kragt, leden, zin en leve:

Tot hier toe dan, erken ik my te zijn,

Oneindig-meer uw eigendom als 't mijn,

Gehouden om met alle mijne kragten,

Op uwen dienst te passen, en te wagten.

2.

Maar ik beken dat ik u diefs ontstal
 Het pant dat my uw' goetheit aanbeval;
 Ia, 'k hebb 't besteed ten slaafschen dienst der zonden
 En my daar aan verkoppelt en gebonden;
 Maar ag! uit dit ontugtig overspel,
 Bragt mijne Ziel slegts voort voor Dood en Hell,
 Vervloekte vrugt, die naar de Duyvel aarde;
 O wee den dag dat ik ooit met hem paarde.

3.

Troulooze ziel! van *God* af-gehoereert,
 Hoe hebt gy met de Schepsels geboeleert!
 Wat zijt gy waart van *God* te zijn verstooten
 In 't eeuwig Vier, by 's Duyvels deel-genooten?
 O *Wonder* van des *Heeren* goedigheid!
 Dat ik nog leef in zijn lankmoedigheid,
 Om agterdogt te krijgen van dat *Trouwen*,
 Waar van op 't lest de wedergalm is *Rouwen*.

4.

Meer Wonder is 't dat *God*, terwijl ik sloop,
 En tegens hem zoo trouwloos my verliep,
 Den loop van zijn goedadigheid niet stopte,
 Maar met veel goets mijn boosheit overpropte!
 Dog 't *Wonderst'* is: dat *God* zijn eygen *Soon*,
 Sijn eenig Kint, zond neder uyt zijn Throon,
 Om mijne ziel te nemen tot zijn Vrouwe,
 Mits dat ik breek mijn vuyle zonde-trouwe.

5.

ô Heer! zoo ik u weiger dit verzoek,
Maranatha dat zy mijn eygen vloek!
Mijn Ia-Woort is van herten u geschonken:
 Ey! maakt mijn ziel van uwe Liefde dronken.
 Ik neeme voor, in tegenwoordigheid
 Van u, *ô God! Drie-eene-Majesteit!*
 (Op dat ik mag mijn Bruydegom aankleven)

Een Scheyd Brief aan de zonde te gaan geven.

6.

'Met rijp beraad, en welbedagten zin,
Herroep ik, zegg ik op, en trek ik in,
Op dezen dag, week, maand, en jaar mijns levens,
Eens en voor all, all' mijn toestemming t'evens
Die ik wel eer mijn liefste zonde gaf:
Daar is den Brief, ik scheid van u af,
O snoode Boel! en wensch u meer te haaten
Als ik u ooit gelieft hebb' uyttermaaten.

7.

O Iesus Lief! die my zoo ver eerst lieft;
Dat gy mijn ziel met wedermin door-griefft;
Mijn Bruidegom! trek my tot u na boven!
Geef dat ik u mag *leven, lieven, looven*.
Ia! u alleen, nu 't u zoo wel-geviel;
Hert van mijn Hert! en ziele van mijn ziel!
Daar is mijn hert, gelieft 'et u te *lieven*,
'k Wil u, mijn Hooft! in alles weer *believen*.

8.

Soo helpt my God! de Vader, Soon, en Geest.
En zoo 't nog ooit gebeurt (de liefde vreest!)
Soo ooit (van 't Vleesch ik alles quaats vermoede)
Soo ooit (het welk de goede God verhoede)
Soo 't ooit gebeurt, dat ik, door 's Duyvels Raad,
Nog eenigsints inwillig' eenig quaat!
Van nu af aan ik *voor-berouw* betuige:
Og! dat mijn wil voor uwen wil steeds buige!

9.

Soo ooit mijn vleesch, 't welk wederstaat den Geest
Sal in den strijd my meester zijn geweest;
Van nu af aan betuig ik voor uw' ooren,
Dat ik, zoo ras mijn Ziel zal zien of hooren
Mijn ontrouw aan dit Heilig Trouw-verbond,
Tot u mijn Lief, met *na-berouw*, terstond,

Weerkeeren zal, na zoo een ziel verkragting,
Dit's 't opset: en 't zal wezen mijn betragting.

10.

Alleen maar, o mijn Trouwe Bruidegom,
Maak my getrouw, en haal my wederom
Soo haast mijn hert van u zal zijn geweken;
Hou my te rug van ooit mijn trouw te breeken:
Dat uwen Geest, het pant van onze Trouw,
Dien egtren band onbreekbaar t'samen-houw.
Kom, liefste troost na d'ondertrouw my trouwen:
Hoe zullen wy dan eeuwig Bruiloft houwen.

Klagten over de aanklevende Verdorventheid.

Stem: Als 't Begint.

O droevig ongeval,
Dat my volgt over al,
Dat my aankleeft uit 's eersten Vaders val.⁺
Hoe komt de tijd dat ik verlost zijn zal,
't Bezit mijn hert, mijn oog, mijn lipp',
En doet my dikmaals stoten aan een klip
In 's Werelts groot en ongestuime Zee,⁺
Hoe kom ik eens in 's Hemels veil'ge ree?

⁺Rom. 7. 24.

⁺Ies. 6. 5.

2.

Die d'eerste Mensch verriet,
Die baard' my dit verdriet,⁺
Die nog al steeds zijn vuer'ge pijlen schiet,
(Sy quetsen, maar, God lof, s' en dooden niet.)
Sy sijn gewis in d'Hell' gesmeet,
En doelen om my toe te voeren leet

⁺Eph. 6. 16.

En smheet, voor eeuwig in des Af-gronds pijn,
Maar *God* verlost my, die 'k moet dankbaar zijn.

3.

+Wanneer ik ga of sta
+Hoe struikel ik soo dra,
Ik wil het goet, hoe leid my 't quaat zo na,
+Hoe juigt mijn vyand vaak, en lagt ha! ha!
Verdorventheit, in mijne ziel
Nog overig, die vat my by de hiel;
Ag, ag, dien ouden mensch, dat vleesch verspiet
Mijn gangen, en vergt my dit treurig lied.

+*Iac. 3. 2.*+*Rom. 7. 21.*+*Ps. 35. 21.*

4.

+Als ik in een'gen druk,
Voor mijnen *God* my buk,
Dat overdwerst, en rooft my het geluk,
(Soo dat ik 't hert schier uit den boezem rukk')
Dat ik zoo voor den *Heere* quam,
Dat mijne ziel stond als in vier en vlam;
+ô Groot geluk! te zijn by *God* bekent,
Door *God* verligt, zijn kolen vuers gewent.

+*Mig. 6. 6.*+*Cant. 8. 6.*

5.

+Ag *God!* u liefdens pijn,
+Doet dat ik stadig quijn,
Tot dat u goetheits lust, vervult sal zijn
In my, en uwe will, alleen de mijn:
Dat uwe Wet in mijn gemoet,
Soo sy volmaakt, dat wat my ook ontmoet,
Ik nergens wijke van haar voorschrift af,
Ag, maakt my u getrouw tot aan het graf!

+*Cant. 2. 5.*+*2 Thess. 1. 11.*

6.

Als ik van 's lighaams bant,
Bevryd, sal zijn verplant

Uit dese doods valley in 't Vaderland,
 En lieflijkheden aan u regterhand
 Mijn droeve ziel by u geniet,
 Hoe sal dan zijn vergeten al 't verdriet?
ô Iesu! dat uw gunst my dit toeschikk':
O Christe! leev' in my, en niet meer ik.

's Werelds liefde met Iesus liefde verwisselt.

Te singen als 't Begint.

'k Heb de walg van 's werelts verbly'en,
 Vrinden ik segg'er de vriendschap op,
 S'is wel een toon-schijnige pop,
 'k Hebje al te wel mogen ly'en,
 Die bekooring is nu gedaan,
 Sy en staat my niet meer aan.

2.

'k Heb mijn Ed'le Conscientie,
 Vaak om harent wil verraan,
 Maar dat is my te qualijk vergaan,
 En het baart my nu penitentie,
 Haars belofte sijn by my uit,
 'k Werd nu met een liever de Bruid.

3.

Nu is mijn liefste *Gods* eygen *Soone*,
 (En zijn liefde maakt my bly)
 Die my eens gemaakt heeft vry;
 Om by hem voor eeuwig te woonen,
 Verr' van suchten en gesteen,
 Vry van 't deerlijk oog-geween.

4.

'k Weet hy sal my altijd hooren,
 Sette ik eens mijn gangen scheef,
 't Mogt sijn dat hy my dan bekeef,
 Maar noit zal ik gaan verlooren,
 Want hy die is meer dan al,

Dat niet wil, nog ooit en zal.

5.

'k Set mijn hert nu op betere gronden,
 Iesus is meester van mijn zin,
 En de Bron van zijn Heil'ge min,
 Sal uitdroogen tot geen'ge stonden,
 Alle andere Vryery,
 Is maar schaad en drek by my.

6.

Werelts Kind'ren, die daar gaat treuren
 Wyl gy u vreugt zoekt buiten God;
 Seeker de doot is in de pot,
 'k Wensch u dit geluk te gebeuren
 Van te zien, zoo gy 't niet gelooft,
 Dat gy zijt van zinnen berooft.

7.

Nu wil ik alle mijn kragten en leden,
 Handen en voeten wel bedaart,
 God op offeren, die my bewaart,
 Dat ik zijn wette niet overtrede,
 d'Heil'ge wetten van dien my bemind,
 En gemaakt heeft tot zijn kint.

8.

God doe my in zijn wegen nu lopen,
 Drenke my uit des levens Bron,
 Sy my altoos een Schilt en Son,
 Geev' m' op zijn genade te hopen,
 Doe my de zond zorgvuldig vlien,
 Eind'lijk 't eeuwige leven zien.

Opdragt van de Ziel aan God.

Stem: Philis je vous offre mes Voeux.

Myn God ik offer u mijn ziel, +
 Sy bleef u agter aan, +
 Ey scheidt'er in 't geen u ooit wel beviel, +
 En 't geen ooit is misdaan, +
 Delgt uit door 's Heeren Iesu Bleet, +
 Vervull' haar met vertroostings overvloed, +
 En voor verval haar dog genadelijk behoet. +

2.

Mijn maaxsel mijner handen werk, +
 Vreest niet, gy zijt de mijn, +
 Ik liefd' u eerst, en mijne liefd is sterk, +
 Ik wil u Heiland zijn, +
 U sonden zijn versoent, en gy +
 Mijn kint, mijn lust aan u, blijft maar in mijn, +
 Ik troost, ik sterk u dan en maak u eeuwig bly. +

3.

O onuitsprekelijk geluk +
 Dat zoo een Ziel be-erft, +
 Die uit der hellen gloet uit angst, en druk +
 Gerukt der zonden sterft, +
 En Gode leeft, door Iesu geest, +
 Wijs, Heilig, en Regtveerdig onbevreesd,
 Na by zijn God te zijn wien ist oyt quaat geweest.
 +

+Rom. 12. 1.
 +Ps. 63. 9.
 +Heb. 13. 21.
 +Ps. 51. 3. 9.
 +1 Ioh. 1. 7.
 +2 Cor. 7. 4.
 +Ps. 37. 24. 116. 8. en Iude
 vs. 24.

+Eph. 2. 10.
 +Iez. 60. 21.
 +Ies. 41. 13. 43. 1.
 +Ier. 31. 3.
 +1 Ioh. 4. 19.
 +Hoogl. 8. 6.
 +Ps. 35. 3.

+Ies. 43. 3.
 +Iez. 40. 2.
 +1 Ioh. 3. 1.
 +Ies. 62. 4.
 +Ioh. 15. 4.

+2 Thes. 2. 17.
 Ps. 16. 11.
 1 Petr. 1. 8.
 Hebr. 1. 14.
 Hos. 13. 14.
 Iob 5. 19. 36. 16.
 Ps. 34. 5. 7. 20.
 Rom. 6. 11.
 Rom. 8. 2.
 Gal. 5. 25.
 1 Cor. 1. 30.
 Ps. 112. 7. 1.
 Ps. 73. 28.

[Liefd-waarde Schepper, 'k bid u niet,]

Toon: Courante La Bare.

Liefd-waarde Schepper, 'k bid u niet,
 Om Levens-tijd, nog groote schat op aarde:
 Dat is een goet van geener waarde,
 Zoo gy uw' gunst my niet genadig bied.
 Zoo gy my om uw' Lieve Zoon,
 Niet wand'len doet op 't spoor van uw' geboon,
 Wat baat het, dat men lang op aard mag sweeven,
 En daar wert groot?
 Een zondig leeven,
 En een stage dood.

2.
 Het wenschlijkst leven op der aard,
 Is als men aan zig zelven is gestorven:
 En als men heeft die gunst verworven,
 Dat's Heilants Geest het leven in ons baard,
 Als men kan zeggen, 'k leef niet meer
 In 't vleesch, maar in 't geloof, en in den Heer,
 Ag! laat, ag! laat my, Heer! die gunst verwerven,
 Dat ik zoo sterf,
 Om niet te sterven,
 Als ik 't leven derf.

[Ach mensch! wat zoekt gy aardsche vreugd]

Toon: 'k Weet niet waar ik my bergen zal.

Ach mensch! wat zoekt gy aardsche vreugd,
 Daar niet als droefheid is te wagten?
 Het waar vermaak schuuld in de deugd;
 En die het zoekt, moet 't aardsch veragten,
 Het aardsch, het aardsch vergaat,
 En vlied, terwijl 't bekoord
 De ware deugd alleen, deugd alleen
 Brenge ware vreugde voort.

2.

Die 't aardsch bezit, bezit nooit rust;
 All d'aardsche vreugden zijn vergankelijk.
 De deugd scheidt in haar zelve lust,
 En all' haar vreugden zijn onwankelijk.
 Het aardsch, het aardsch vergaat,
 En vliet, terwijl 't bekoord.
 De ware deugd alleen, deugd alleen
 Brengt waare vreugden voort.

Zang der Gelovige,

Toon: Som mille tormenti.

1.

GEen heuglijker zoetheit, als *Gods* groote goetheid
 Op aarde, op aarde te leven.
 De scharen der Eng'len, die zingen, en meng'len
 Haar stemmen, haar stemmen, hier boven

2.

Laat ons *God* dan prijzen, en eere bewijzen.
 Al zijn wy, al zijn wy geen Eng'len:
God heeft ons verkoren, en 't heil toe beschoren,
 Wilt stemmen, wilt stemmen dan meng'len.

3.

Wy zullen na dezen, als Engelen wezen,
 En zingen, en zingen hier boven.
 Laat ons hier beginnen, met hart, ziel, en zinnen.
 Wie kan God, wie kan God vol-loven?

Ps: 150***Toon: Ag was ik blind.***

Loof, loof den Heer!
 Kniel voor uw' Schepper neer,
 Geef in zijn Zoon hem eer
 Waar in hy zig vertoond,
 Met kracht en eer bekroond.
 Loof, loof zijn naam, en Goddelijk vermogen.
 Hy heeft zijn Zoon ten Hemel op-getogen,
 Daar hy nu zit,
 En voor ons smeekt, en bid.

2.
 Galm zijn lof uit,
 Met harp, bazuin, en luit,
 Met Trommel, en met Fluit;
 Loof hem met schelle veel,
 Met Orgel en met keel;
 Loof hem met vreugdverwekkende Cymbalen;
 Loof hem al wat op Aardrijk aem kan halen,
 Loof, Loof den Heer,
 En geef, geef hem prijs en eer.

[Zoet gezelschap die hier 't zamen]***Toon: ô mijn Ziel wilt hem &c.***

1.
 Zoet gezelschap die hier 't zamen
 Zijt gekomen om de tijd,
 Die zoo vlugtig heene glijd,
 Tot grootmaking van *Gods* namen
 Te besteden; en tot deugd
 Op te wekken; dat verheugd.

2.
 Het geloof maakt ons tot leden;

Leden van 't gezegend hoofd,
 Dat zijn zalving heeft beloofd,
 Om die gaven te besteden,
 Tot den opbouw van 't gemeen
 Door den *Geest* zoo zijnze Een.

3.
 Laat ons dan malkandr'en stigten,
 Yder zijn talent aanleid,
 Inde liefd' en nedrigheid,
 Om te sterken, t'onderrigten
 Breng zoo 't oud' en nieuwe voort,
 Uit uw schat van 't hart, en 't woord.

4.
 Kom laat ons *Gods* lof uitgalmen
 Die volmaakt is, Eeuwig leeft,
 Wiens wy zijn, en alles geeft,
 Prijs, en roem zijn naam met Psalmen
 Want zijn groote goedigheid,
 Duurt tot in der eeuwigheid.

5.
 Zing en juig dat het geschater
 Klink, al was 't de Waerelt door,
 Dat veel doven daar door 't oor
 Oopen raken, van 't geklater,
 Om met ons zijn goedigheid
 Te vermelden voor altijd.

6.
 Loof hem die nooit werd volprezen,
 Loof hem die zijn Zoone zond,
 Ons opneemt in het Verbond,
 Schuld vergeeft, en heeft genezen,
 Maakt tot zijnen dienst bereid,
 Loof hem tot in eeuwigheid.

7.
 Laat de dwaze Waereld-lingen,

Met ons blijdschap nu voortaan
 Spotten 't geen zy niet verstaan
 Als wy *Gods* Lofzang zingen,
 Daar haar vreugde, en getier,
 Is als doornen in het vier.

8.
 Want haar blijdschap is kortwijlig
 't Lagchen is gepaart met smert,
 Na-berouw, doorpriemt het hert,
 Eenzaam zijn zy nimmer veilig,
 Dood en oordeel is voor haar,
 Vreeslijk? is die staat niet naar!

9.
 Onze blijdschap is bestendig:
 Onze vreugd veroorzaakt vreugd,
 Nagedagten maakt verheugt;
 En wy vinden vreed' inwendig;
 Vreezen niets, en na de dood,
 Zoete staat, de vreugd vergroot.

10.
 Zoet gezelschap zijt gedagtig,
 Dat gy tot *Gods* eere leeft,
 Die uw zien een voorbeeld geeft,
 Bid hem want wy zijn onmagtig,
 Dat hy door zijn geest ons sterk,
 Yverig steeds in 't goede werk.

11.
 Aan de Priester Rok daar hingen,
 Granaat-app'len op een ry,
 Held're klokskens tusschen bey,
 Wat beduiden ons die dingen,
 Dat als men 't geluid bespeur,
 Ook den wandel geef zijn geur.

12.
 Heere geef ons daar toe kragten,

Dat uw lof steeds werd verbreed,
 Wand'len in gehoorzaamheid,
 Van u wy die kragt verwagten,
 Is ons werk hier afgedaan,
 Laat ons in u vreugde gaan.

[Kom al die geloven, het herte na boven]

Toon: Som mille tormenti.

1.
 Kom al die geloven, het herte na boven
 Van d'aarde, van d'aarde; zijt blijde
 In *God*; die uw leven is, en heeft gegeven,
 Zijn *Zoon*; en *Geest* om u te leide.
2.
 Laat alles nu wijken, omkeeren, beswijken;
 Wie zal ons; wat kan ons, nu hind'ren?
 Geen Scheps'len, nog lijden; van *Gods* liefde scheid,
 Niet tegen; maar zegen, voor kind'ren.
3.
 Dat org'len en snaren, met keelen zig paren;
 En spelen, en strelen, en zingen;
 Hoe groot! en hoe heerlijk! hoe dierbaar! begerlijk
 Is 't goed; dat *God* ons zal toe brengen?
4.
 Veragtse, belagtse; wat dwazen, ooit razen,
 Door 't aardsche, en zonden gedreven;
 Zy zullen 't beklagen, op 't eynde der dagen;
 Als alles zal beven; Begeven.
5.
 Maar gy onbesweken, uw Hoofden op steken,
 Met Vreugden op-staan; om te hooren,
 Van Hemelsche Boden; wy komen uw noden,
 Ten leven; gaat in uitverkoren.
6.
 Dan zult gy gantsch vuurig, door liefde geduurig;

Halelu, Halelujah! zingen;
 Met volmaakten toone; den *Vader, Geest, Zoone*,
 Eer geven; lof *Psalmen* toe brengen.

7.
 Wel wakker dan t'zamen; wilt u hier niet schamen
Gods grootheid te roemen, hem leven.
 Terwijl gy beneden, nog omswerfd; en treden
 In lijden, en stryden, naboven.

[Iehova alderhoogste *Heer*,]

ô Onbegrijpelijk besluit &c. Of: hoe schoon ligtet de Morgen Ster.

Iehova alderhoogste *Heer*,
 Ik werpe mijn eerbiedig neer,
 Nu ik hier maar van verre,
 Een af-straal van uw ligt geniet,
 Gelovende; dus in 't verschiet,
 Daar zie die Morgen-sterre,
 Die glantsch, komt t'hans,
 Mijn gezigte, zoo verligte, en vermake;
 Dat ik na den dag maar hake.

2.
 't *Halelujah*, vervult mijn oor:
 't Is hemelsch Muzijk 't geen ik hoor,
 De stemmen lief'lijk streng'len;
 't Is eer zy Gode, en het Lam
 Dat ons kogt; en van d'aarde nam,
 Om met de zaal'ge Eng'len;
 Altoos, vlekloos;
 Goedste *Heere*, U te eeren, danken, looven;
 'k Paar mijn stem met die daar boven.

3.
 Wat smaak doet het gehemelt' aan!
 Dewijl het mijn word toegestaan,
 Die lekkerny te proeven;
 't Geen door 't genieten *Gods* ontstaat;

Dit zoet, het al te boven gaat;
 En 't missen moet bedroeven;
 ô Goed! en zoet!
 Specerijen, Malvezijen, Nectar-Bronnen
 Hier gantsch niet by halen konnen.
 4. Wat geur of al 't geen ruikt verdooft?
 't Is Balsem-oly van ons hoofd;
 't Geen nederkomt te dalen;
 Een weinigje, mijn toegebracht,
 Verkwikt, en geeft weer Nieuwe kragt,
 Daar 's leven by te halen,
 Die geur, zal deur
 Al het ruyken, en gebruiken, nooit vervliegen;
 Nog in mijn verwagting liegen.
 5. Lof zy den Vader, en het Lam;
 Met d'Heilige Geest, die op zig nam,
 Het Erfdeel wel te leyden;
 Ter heerlijkheit; al wie gelooft,
 Die kan van 't leven in zijn hoofd,
 Verzekert zijn, en blijde;
 Geen nood; nog dood;
 Haar ontsetten; nog beletten *God* te loven;
 Dat men eeuwig doen zal boven.

Psalm 67.

Stort, stort op ons uw milden zegen:
 vertroost *ô Heer!* onz' bang gemoed:
 Leid door uw licht ons, op de wegen,
 Langs welken men u naad'ren moet
 Op dat Ioden leeren; zig tot u bekeeren:
 En 't heil-pad inslaan.
 En Heidensche rijken van d'afgoden wijken,
 En u bidden aan.
 2. Laat 't zaad uws woords voorspoedig groejen,

Roeit 't onkruid uit uw' akker uit,
 Zo zal uw kerk geneuglijk bloejen,
 En loven u met vreugd geluid,
 Dan zal Iood, en Heiden, uw goedheid verbreiden,
 En maken vermaard/
 Om dat gy zult regten, al die ons bevegten.
 Als Heerscher van d'aard.

8.
 De volk'ren zullen zig verblijden,
 En zeer verheugen in den Heer:
 Die dwalen, 't regt geloov' belijden,
 En voegen 't leven na de leer.
 Dan zal Godes zegen.
 All' d'aarde bewegen
 Tot Heilige vreugd.
 Men zal niemant eeren,
 Als u, Heer der Heeren,
 In waarheid, en deugd.

Ziels Uitgalming.

Ach! hoe genoeglijk en hoe heerlijk,
 Hoe vol van vreugd, hoe groot en onwaardeerlijk,
 Is mijn geluk, Als ik in druk,
 U nog verheerlijk,
 En voor u Hoogheid buig en buk.
 2. Soud uwen Lof, O Vorst, verouden,
 Sou dan mijn liefde lust en vreugd verkouden,
 Als ik het ligt, van u gezigt,
 Soo niet beschouwden,
 En ook gestuit wiert in mijn pligt.
 3. Neen, neen, ik moet u vrolijk roemen,
 En trots de Hel, mijn God en erfdeel noemen,
 Of schoon mijn quaat, my steeds verraad,
 En wil verdoemen,

Nog voel ik spruitjes van u zaad.

4. En schoon ik boosheid op zie groeijen,
Nog weet ik dat u hand die uit zal roeijen,
Al wat verderft, al wat versterft,
Sult gy besnoeijen,

Tot dat mijn ziel haar lust eens erft.

5. 't Gaat zoo het gaat, gy zult wel maken
Dat ik als 't tijd is, zal te ruste raken,
Houd mijn maar stil, stuit mijn bedil,
En rigt mijn zaken,

Niet na mijn drift, maar na u wil.

6. Doet wat u lust, ik seg slegs amen,
Wat kan u kind en schepsel meer betamen,
Werd ik verwert, of smelt mijn hert,

Komt my beschamen,

Ey! Iesus lief, genees mijn smert.

7. Niets maakt mijn staat, en rampe swaarder,
Dan dat ik u mijn Schermheer en Bewaarder,
Om mijn gemak, Ooyt tegen sprak,

Niets was mijn naarder

Als ik mijn in u regering stak.

8. Ey laat my dog van u niet dwalen,
Op dat gy my niet weer behoeft te halen,
Houd gy de wagt, En laat u kragt,

Mijn vlees vermalen,

Zijt gy mijn Leyd'star in den nagt.

9. Op dat ik u hulp mag verwagten,
Maakt dat ik my met ingespanne kragten,
Vaardiger stel, Om u bevel,

Steeds te betragten,

Tot voorbehoeding van mijn quel.

10. Ik geef het op, ik kan niet werken,
Laat u genaad mijn geest en kragt versterken
Dek' en verworm, Hoed en bescherm,

My met u vlerken,

Let op mijn wereloos gekerm.

11. Stiert gy mijn gang, en doet my loopen,
Al sou mijn vlees, het met de dood bekoopen,
Want mijn gemoed, Doelt op het goed,

En smelt in hopen,

Gy zijt mijn Heyl in tegenspoet.

12. Laat over mijn u aanschijn ligten,
En wilt mijn gang ten hoogen Hemel rigten,
Doet valsche lust, wil, sin en rust,

Met schaamte swigten,

Ag! was die damp eens uitgeblust.

13. Buigt gy mijn wil, wil die niet buygen,
Maakt my gelijk, de kinderen die suygen,
Ag! dat ik sag, dat mijn gedrag,

My mogt betuygen,

Wat dat men door u Geest vermag.

14. Wapend gy my, en schoeyd mijn voeten,
Soo treed ik toe, mijn vyand te gemoeten,
Krijg ik een wond, Uw lieve mond,

Kan 't al versoeten,

Een minlijk woort, maakt mijn gezond.

15. Doet met mijn ziel, naar u behagen,
Laat ik mijn lot geen ogenblik beklagen,
Duurt het te lang, valt het te bang,

Helpt gy 't my dragen,

Zoo loof ik u met Psalm gezang.

16. Komt dan mijn vlees, my overdwerssen,
Soekt het mijn geest, tot ongeloof te perssen,
Laat vry de hel, Met u bevel,

Gestadig scherssen,

Ik lief en loof u evenwel.

17. Laat vlees en bloed, vry t'samen spannen,
Om mijn geloof, te siften en te wannen
Gy ruymt het spoor, Gy ligt my voor,

Weg ziels tyrannen,

God voerter my heldhaftig door.

18. Soud dese keur my ooyt berouwen,
 Neen, neen, ik blijf op dese Rotsteen bouwen,
 't Eeuwig verbond, is al de grond,
 Van mijn vertrouwen,
 Dat eer ik was onwrikbaar stond.

[Hoe vergaapt gy u aan vergankelijke schat]

Toon: Leed een minnaar oit &c.

1.
 Hoe vergaapt gy u aan vergankelijke schat,
 Blinde mensch! heeft die u ooit verzaat?
 Denk, ag! denk dog, hoe voorspoeds wankelijk rad.
 Altijd draaid, en nimmer stille staat
 Wilt gy daar bouwen op.
 Daar volgd berouwen op:
 Want die nu praald,
 Is aanstonds weer gedaald.
 En geen behandigheid,
 Stuit d'onbestendigheid.
 Die vast wil gaan, moet daar niet vast opstaan.

2.
 Wend dan, wend dan aan onversmadelijker vlijt;
 Zoek een goed dat nimmer meer vergaat.
 En denk, dat gy nooit uw Ziel schadelijker zijt,
 Als wanneer gy na 't vergankelijke staat.
 Het eenig wenschlijk goed,
 Is boven menschlijk goed.
 En 't geen vergaat,
 De Ziele nooit verzaad,
 De Ziels onsterfelijkheid,
 Eyst d'onverderfelijkheid,
 God, God alleen, steld haar hier in te vreen.

Zang:**Toon: Repicavan.**

1.

Wy zijn hier uit U eeuwig wijs besluit,
 By een; *ô! Hemels opper-Muzicijn,*
 Stelt dog ons ongesteld en snaarloos hert,
 Op dat na eys u naam geprezen werd;
ô! Onze Maker, maakt u dog na by;
 En ons Hermaker: ja ons Vermaker,
 Komt dog alle dry.

2.

ô! Beek van Room, ô! Nardus Oly-stroom;
ô! Koning Zee, ô! Zoetste Nektars-Bron;
ô! Specerijen-Boom, en Opper-zon;
 Ag! dat ons ziel maar woorden vinden kon,
ô! Hoogst beminde, dit is onze bee;
 Breng aan u vrinden 't Geen gy wilt vinden,
 Uit u volheit mee.

3.

En hebt dan lief in ons uw eigen lief;
 Ia neem de wedergifte weer voor lief;
 En laat uw oogen lust, dog zijn ons lust;
 Op dat ons oogen-lust weer zy uw lust;
 Blaas *Hemel* buijen, op u eigen bruid;
 Uit noord en zuijen, dat al de kruijen
 Mogen vloeijen uit.

[Wat aangenamer jok, als Christus jok te dragen]**Toon: Mijn ziel zoo u de Min.**

Wat aangenamer jok, als Christus jok te dragen:
 Dat alle die het draagt verlost van slaverny?
 O Mensch! wenscht gy na vreugde dagen?
 Zoo maakt u om dit jok, van alle jokken vry.

Hoe zeer bedrieglijk vlees uw ziel tragt t'afschrikken,
 En u verthoont, dat jok en vryheid t'samen strijd:
 't Poogt u in slaverny te wikken,
 Terwijl 't u deugdloos raad, dit jok te maken kwijt.

Ps: 100.

Toon: l'Opera.

1. Op! Volkren op! verbreid den naam des Heeren!
 Maak, maak vreugd geschal,
 Bewoonders van het aardsche dal,
 En kom *God* dienstelijk uw Schepper eeren,
 Denk, dat hy u heeft uit gunst herschaperen,
 En in zijnen Zoon zoo heerlijk vergaard,
 Op dat gy zoud verheugd, op deezer aard,
 In zijne Schaaps-Kooy leven, als zijn Schapen.

2. Betreed met vreugd, betreed den Heil'gen drempel,
 Offer God uw Lof;
 Zing in het vollik-rijk voor-Hof,
 En loof den Heer, in zijn gewijden Tempel,
 Want zijn grondelooze goedigheden,
 En 't vervullen, van het geen hy had beloofd.
 Vereischen dat men hem gestadig Looft.
 Gods Zoon bragt niet als vreugde-stof beneden.

Ps: 133.

Toon: Tranquilles coeurs &c.

1. Wat heeft 't gelovig hart al vreugd,
 Als d'eendragt in *Gods* Kerk mag bloejen
 En d'ongeveinsde Liefd', en deugd,
 De schaar der Vroomen aan doet groejen;
 En elk na 't diep geheim, van 't zaligmakend woord
 Met lust, en aandagt hoord,

En elk na diep geheim, van 't Saligmakend woord
Met lust, en aandacht hoord.

2.

Als Aron God werd toegewijd,
Werd geurzalv op zijn hoofd gegoten;
Die baard en kleed-zoom overglijd,
En streelt den reuk der Bond-genoten
Maar die geliefde geur wijkt voor de zoetigheid.
Die d'eendragt steeds verspreid.
Maar die geliefde geur wijkt voor de zoetigheid,
Die d'eendragt steeds verspreid.

3.

De dauw die Syons top besproeit,
En doet met lagchend groente praalen,
En op 't omleggend land neervloeid,
Kan niet by eendragts Bloey-dauw halen:
Want eendragt maakt dat *God* den zijnen zegen geeft,
Waar door men eeuwig leeft.
Want eendragt maakt dat *God* den zijnen zegen geeft,
Waar door men eeuwig leeft.

De Gekroonde Iesus.

Toon: Amarille miabella:

1.

Kom *Salems Maagde-reije*,
Schou *Salomon* uw' glory-rijke Koning,
Met zijn doorlugte krooning:
Waar mee ter praal zijn Moeder hem vercierde,
Wanneer men zeegevierde,
Met staatse pligten, de dag der Bruilofts vreugde;
Als zijn herte, als zijn herte, als zijn herte, zig bly verheugde.
Waar mee enz.

2. Wat's dit? ik schrik; luik oogen;
 Een Tranenbron kom fluks 't gezicht bedwelmen,
 'k Zie ach! verwoede schelmen,
 't Gezalfde Hoofd, met doornen, oei! omringen:
 'k Zie Bloed-fonteinen springen.
 Vervloekte beulen, hoe kan uw spot sugt-dart'len
 Met d'onnos'le, met d'onnos'le, met d'onnos'le
 Dus te mart'len. 't Gezalfde enz.

3.
 Nog gaat de Bloed-dorst verder:
 De *Ried-staf*, die zijn vuist voor scepter hoonde,
 En als spot-koning toonde,
 Dient om die prikkels dieper in te perssen,
 Hoor 't Bekkeneel eens knerssen!
 ô Smaad! ô smerte! kan d'Hemel dit verschonen;
 Dat men *Iezus*, dat men *Iezus*, dat men *Iezus*,
 Zo zal kroonen. Dient om enz.

4.
 Geen diamenten flonk'ren,
 In Ophyr's Goud, Karbonkels nog Saffieren:
 Uw' schedel kroon moet cieren,
 't Robijne bloed, wiens Parel-druppels zijpen,
 En baanen Purp're Strijpen,
 Langs hals en kaken, tot in de Mantelzomen,
 Ziet men tapp'ling, ziet men tapp'lings, ziet men
 Tapp'lings, nederstroomen, 't Robijne enz.

5.
 ô Sarons Roos bespikkeld,
 Met bloed'ge dauw, voor dierbre Balsem geuren,
 Hoe zie 'k uw' Lov'ren scheuren?
 Met krassen; Palestijn, van melk en Honing,
 Zo vrugtbaar; vind uw Koning,
 Voor Lauw'ren telgen, een kroon uit doorne heggen:
 'k Zie den vloekban, 't zie den vloekban, 'k zie den Vloekban op u leggen.
 Met krassen enz.

6.

Wat sparje felle blikken
 Mijn ziel, en star-oogt wraak, ziet op die rakkers?
 Gy zelfs, zijt van haar makkers:
 Die doornen zijn uit uwen grond ontsprooten;
 Gy leeverd' zulke looten,
 Tot kruin-cieraden, voor *Jesus* 't zijn uw zonden,
 Die de Heiland, die de Heiland, die de Heiland
 Zoo doorwonde. Die doornen, enz.

7.

Ruk af ô Ziel, de prikk'len,
 Van *Jesus* smaad-kroon, vaag de bloedige banen,
 Met biggelende traanen;
 Die 't doornen spits, uit eigen hert deed' vloeijen,
 Maar tragt u te besproeijen,
 Met deeze drupp'len; Dat zijn genade stroomen
 Die uit Israels, die uit Israels, die uit Israels
 Rots-steen komen. Die 't doornen spits enz.

8.

De Bloed-stroom die met stralen
 Uit yder wond, komt gudsende geronnen
 Zijn zoo veel Balzem-bronnen,
 Voor zielen smert, en smet; om z' in die plassen,
 Te dompp'len en te wassen:
 Laat dan de bloetschuld, zoo root zijn als scharlaken:
Jesus zalze, *Jesus* zalze, *Jesus* zalze
 Sneeuw-wit maken, Voor zielen, enz.

9.

Oud-Roome zietge pralen
 Met Stad- met borger- of victori-kranszen:
 Door lugter luyster glanzen,
 Heeft *Iezus*, met zijn Doornen-kroon bevogten:
 Hy dempt de wangedrogten;
 Hels-poorten dav'ren; en zijn onwinb're handen;
 Die ontkluyst'ren, die ontkluis't'ren,

Die ontkluyst'ren, zonde banden. Hy dempt enz.

10.

Mijn *Iezus* doorne kroone

Is om een glory-kroon, ons te verov'ren;

Met onverwelkb're lov'ren;

Zijn Ried-staf baard ons zegen Pallem-meyen;

Voor Sions Maagde-reyen;

Die hare kroonen van 't hoofd ter nederleggen;

Om het Lam zo, om het Lam zo, om het Lam zo

Dank te zeggen: Zijn Riet-staf enz.

[Wat jammer lot]

Toon: Loof, Loof den Heer.

1. Wat jammer lot

Benijd my het genot;

Van mijn genade *God*;

Die in zijn heerlijkheid,

My heeft een plaats bereid?

Vlieg, vlieg, na boven, treurige gedagten,

Wat zoektg' op aard, 't geen hier niet is te wagten?

Wat men hier ziet

Vernoegd de ziele niet.

Den Geestelyken Krygsman.

1. Op, op nu Christen-helden

Kom treet met my te velde,

Onder *Iezus* strijd-banier, strijd-banier,

Strijd banier; en houd u kloek en fier;
 Haastelijk gaan bekleden
 Met Gods Wapen rusting,
 Op dat gy geen gevaar lijd.
 Omgord u met de waarheid
 En met de gerechtigheid.

Lustig an, lustig an; staat gy dan, Als een man.

2. Gy zult ook nodig moeten,
 Beschoeijen uwe voeten
 Op dat gy wel vast toe tredt, vast toe treet,
 Vast toe treet; met d'Euangelis' vreed'
 't Schilt des geloofs t'aanvaten,
 En verzieet u hoeft wel,
 Gaat dat dog digt bekleden,
 Met d'helm der Zaligheden,
 Neemt het sweert van Godes geest,
 Wilt zoo staan, wilt zoo staan, in de baan,
 Om te slaan.

3. Hier komen nu vyanden,
 Die zullen u aan randen,
 Staat dan wakker en wel vast, en wel vast,
 En wel vast, dat gy niet werd verrast,
 Met al zijn listig kwaad', an,
 Steld u in slagorden,
 Wilt met het schild uw dekken,
 't Swaard van Gods woord uit trekken;
 Onversettelijk blijft staan,
 Met gebeen, met gebeen, en geweent,
 Dan gestreen.

4. Wil hy u niet begeven;
 Slaet met, daar staat geschreeven
 Lustig, moedig, slag op slag, slag op slag,m
 Slag opslag, dat hy 't niet harden mag:
 d'Onoverwinb're troepen,
 Van Gods volks gebeden;
 En met zoo grooten aantal,
 Wagt niet dat hy u aanval,

Sa, sa, sa, sa, sa, val aan
 Lustig aan, lustig aan, wilt hem slaan,
 Dat's gedaan.

5. Hier is al weer al'ermen,
 Want hier komt weder swermen,
 Eenen and'ren sno vyand, sno vyand, sno vyand;
 Maar die moet mee van kant,
 Met oogen-lust bepeerelt,
 Rijkdom, eer, en wel-lust:
 Hier weder aan het strijden,
 Door hoon, en smaat te lijden,
 Met haar schijn-goet te versmaan,
 Roep dan voort, roept dan voort, waerelt hoort,
 Na dit woort.

6. O Waerelt, daar staat geschreeven
 Die in uw vriendschap leeven,
 Wort een vyand Gods gestelt, Gods gestelt,
 Gods gestelt; nog wert daar meer vermeld;
 De Waereld, en al 't geweld,
 Meer heb ik overwonnen;
 Ziet eens op die gerugten,
 De vloode Waerelt al vlugten,
 Door 't geloof haar heel verwint,
 Triumpheert, triumpheert, in u Heer,
 Tot zijn eer.

7. Maar nu is 't nog hier mede,
 O! Christen-Held geen vrede,
 Uw huis-vyand is zeer sterk, is zeer sterk,
 Is zeer sterk, en maakt u 't meeste werk,
 Strijd in de kragt van Gode,
 Dan vermoogt gy alles,
 O! als uw' vleesch u aanport,
 Dat zijnen lust gedaan word,
 Kapt dan hand, en voeten af,
 't Oog uit steekt, 't oog uit steekt, kragt verbreekt,

U zo wreekt.
 8. Hier dient wel wakk're bystant,
 Want dees subtijlen vijand,
 Is u altijd op de zy, op de zy,
 Op de zy, stookt veel verradery;
 Doet hem geen voedsel lange,
 Wilt hem zoo uit hong'ren,
 Dat hy allengs verteert word,
 En 's Geestes kracht vermeerd wort,
 En gy d'overwinning erft;
 En veragt, en veragt, ja belagt,
 Al haar magt.

9. Na alle deeze strijden,
 Zult gy u eens verblijden
 Overwinnend als een Held, als een Held,
 Als een Held, behouden eeuwig 't veld;
 En uwe loop-baan mede,
 Zijt ten eind' gekomen;
 Zult gy dien prijs erlangen,
 Een schoone kroon ontfangen,
 Die niet verdort, verwelkt, of slijt,
 Al het roet, al het roet, word verzoet,
 Door dit goet.

[Myn Ziel! is 't ernst, wild gy ook *Iesus* minnen?]

Te zingen als 't Psalm 103.

1. Myn Ziel! is 't ernst, wild gy ook *Iesus* minnen?
 Ach! waar het zoo, dat dog mijn gantsche zinnen,
 En al mijn kragt daar toe was opgeleid
 't Is *Iesus* Heer en *Heyland* alles waardig,
 Dat al mijn Zielen kragten waaren vaardig,
 'k Souw melden nu zijn groote heerlijkheid,
 2. Is hy niet *God*, die groote Hemel-koning?
 Zoo eindeloos, zoo zuiver in zijn wooning!

Zoo boven al de Bron van al wat is;
 Rijk, wijs en schoon, ja dubbel over-heerlijk,
 Wat aan hem is, ten uitersten begeerlijk,
 Oneindiglijk, 't Oneindig Beeltenis!

3. Hy die daar draagt in dat oneindig wezen,
 Ons Menschen beeld, op dat hy zoud' in dezen
 Nu zoo vereend, zijn Broed'ren zijn gelijk,
 Is dat niet regt? dat ik op 't hoogst beminne,
 Hem die my liefd' en voor den aanbeginne
 Des werlds had verkoren tot zijn rijk?

4. Is dat niet regt, dien hertelijk te lieven,
 Die my doe riep, en 't herte quam door-grieven.
 Om dat hy had zijn hert op my gesteld?
 Die my herschiep, en 't oude zoo ontleerde,
 Op dat ik hem met nieuwe kragten eerde
 Ter Duyvels spijt, en breuk van zijn geweld?

5. Was 't niet een schuld van groot en veel misdaden,
 Door erv en daad, waar meed' ik was beladen,
 En stond voor 't regt van d'Opper-heer belaan,
 Als *Jesus* daar mijn vloek geschrift verscheurde,
 Den eisch voldeed, my uit dien kolk opbeurde,
 En vry deed gaan, als had ik nooit misdaan?

6. Als *Jesus* bloed, te wege bragt verzoening
 Voor my, om niet, alleen door zijn voldoening,
 Was dat geen min? wat eischt het niet van my!
 Als *Jesus* Geest, daar op my wierd gegeven,
 Ten pand, en ik, om als zijn kind te leven,
 Zoo 't Kindschap kreeg, na ik gemaakt was vry.

7. Als 't Cierlijk-kleed, die Hemelrijke Kroone,
 't Borduurwerk van des Heeren opper-throone,
 De Heiligheit, my ook wierd omgedaan,
 Ten pronk van *God*, voor wien 'k alleen wil leven,
 En alles wat ik ben, hebbe aangegeven;
 Ach! 't zy alzoo: Ach, dat het zoo mogt gaan!

8. 't Is waar, ik heb het vol niet van die zoetheit,
Die werd gespaart voor d'Hemel door die Goetheit;
En 't geen ik heb, werd zeer van my besmeurd,
Dit smert my ook, mijn hert moet dikmaal klagen,
'k En doe zoo niet als 'k my wel moest gedragen;
Dat nieuw gewaad werd wel van my gescheurd.

9. Maar hierom is mijns Heeren gunst niet minder
Ten mag ook aan zijn loff niet geven hinder,
't Is groot genoeg 't geen ik daar door onthouw,
Zoud 'k daarom nu zijn liefde minder loven?
Neen, dies te meer zijn Ziele op na boven,
Hy mind hy liefd, hy houd my in zijn Trouw.

10. Het zoet onthaal, dat liefde vrede spreken,
Ach! zoud'et niet de hardste harten breeken,
Dat *God* zijn gunst zoo 't snoode schepsel geeft?
'k Wil van hem af; *God* wild niet laten glyen,
'k Zou Bond-breuk doen, dog *Jesus* wild niet lyen,
Hy houd mijn hand, waar door mijn Ziele leefd.

11. Die zelve stem, dat Heylzaam Zielen streelen,
Dat Hemels goed! wiens herte zoud 't niet steelen,
Als *Jesus* troost en na het herte spreekt?
Wie vat dan heil? wie kan 't genoegzaam smaken?
En wie zou dog, na 't vol bezit niet haken?
Dat eind'loos, peilloos vol. daar niets ontbreekt.

[Myn Ziel gedenk wat hoogste goed]

Toon: Wat Koning zie ik daar gekroont. Colloss. 3. vs. 1. 4.

1. Myn Ziel gedenk wat hoogste goed,
Gy boven al naspeuren moet
Daar zijn veel dingen hier beneden,
Des Ligchaams Wellust, Rijkdom, Eer;
Maar boven is nog vry wat meer,
Mijn *God*, zijn gaven, d'eeuwigheden.

2. Geen Waereld die een Ziel verzaad;
't Is nietig; en zy legt in 't kwaad:

'k Kan boven maar mijn voordeel maken,
 Maar 't kost my moeite', *God* wert gemist,
 Span kragten in; want ziet hy is 't

Daar ik moet zoeken aan te raken.

3. My lust geen Waerelts slaverny,
 Ik zie ook kans, *God* nodigt my:

Ik zoek hem, en dat door bekeering,
 En met verlangen in 't gebed,
 En onderwerping na zijn wet,

En 'k schik my tot zijn Hemel lering.

4. Zijn gaven koop ik, maar om niet,
 't Geloof ontfangt, als *God*' aanbiet;

En 'k drukse uit in heil'ge handel.

Den Hemel wagt ik met gedult,
 En hoop die tijd die *God* vervult,

De hoope reinigt ook mijn wandel!

5. Niets anders daar 'k mijn ziel mee laaf;
 'k Gebruik de waerelt, als mijn slaaf;

Tot voedsel, deksel, tijdelijk leeven.

'k En zoek daar in geen hoogste goed;

't Moet eens vergaan, maar boven moet

Mijn ziel van nu af aan gaan sweven.

6. Dit past my ook 'k ben opgestaan,

'k Heb d'oude mensche uit gedaan;

'k Moet Iezus leven nu gelijk zijn,

Die opstond, maar naboven steeg,

Ik volg hem na, 'k ben reeds op weeg;

In hem kan ik dan eeuwig rijk zijn.

7. Hy leeft als *God*, en Middelaar.

En zal eens werden openbaar,

In zyne weerkomstl met mijn leeven,

Pardon voor straf, en heiligheid,

En 't leeven, tot in eeuwigheid,

Zal hy my, en de zijne geven.

[Ik juig en zing, en spring en lag]

Toon: Psalm 24. Zach. 9. vers 9.

1. Ik juig en zing, en spring en lag
Ik zie daar voeten, zaal'gen dag!
Die my des Konings aankomst melden;
 En wiens gelijk nooit volk en had,
 Wiens eer en rijkdom niemand mat:
 Raad, Vreede-Vorst, Sterk, Held der Helden.
2. 't Is een wien d'hemel is zijn Throon;
De aard een voet-bank, en wiens kroon
 Is Heerlijkheid; wiens wens een wet is:
De hel zijn kerker; 't is wiens lof
Is overwinnaar; 't is wiens hof
 Met duisend Engelen bezet is.
3. Hy is gekomen eer hy kwam,
Als hy den vloek van Adam nam.
 Met 't vrouwen-zaat hem te beloven;
Hy kwam zoo dikmaal, hy verscheen
Aan d'oude Vaders hier beneen;
 't Is die op Horeb kwam van boven.
4. Hy komt wiens aankomst wierd verwagt;
Hy wert geboren gants veragt;
 In stal gelegd; is dat uw Koning
O Sion? ja 't is die, maar ziet
Zijn Rijk is van dees Waerelt niet,
 De Hemel is zijn t'huis, en Wooning.
5. Hy komt na hy gekomen is,
Met Geest en Woord, en maakt ons wis,
 Van zijne komst in d'Avondmalen;
Hy is 't, die nog eens komen zal,
 Te rigten gants dit aardsche dal,
 Om dan eens regt te Zegenpralen.
6. Wel ziel wat is nu uwen pligt?
Verblijd uw: open uw gezigt.
 Heet welkom: roep Hosanna tegen:
Kniel neder, bid aan; eis pardon:

Beschenk hem, zeg mijn Bron en Zon,
 Beschijn mijn, en druip met uw regen.
 7. Geef hem uw hert; laat hem daar in,
 Zijn Schepter swieren, na zyn zin:
 Sweer weereld af end' ydelheden:
 En draag u, als zijn onderdaan;
 O Zalig! zulk gemoet te gaan!
 De Koning zal u tegen treden.

[Triumph; wy schrikken niet]

Toon: Wat tong zal spreken uit?

Triumph; wij schrikken niet,
 Als men de Dood aanziet;
 Dia na *Gods* raad, verbreekt des aardsche kluis
 Wy gaan die *Christi* zijn, in 's Hemels huys,
 ô Goetheit wonder groot;
 Want die heeft door zijn dood, de dood gedood;
 Men zy 't gewis,
 Dewijl hy is,
 Door zijn kragt opgestaan;
 En d'Hemel ingegaan.
 2. Wy die met hem zijn een,
 In 't sterven, gaan daar heen,
 Hy is ons Heer, Man, Hoofd, vriend, broeder, schat,
 Verlosser, Leydsman, heeft ons hand gevat;
 Wy volgen hem hier na,
 Door zijne kragt gesterkt, hy slaat ons ga,
 En zegt weest vry
 Verzekerd gy,
 Die 'k voor mijn schaapen ken,
 Zult komen daar ik ben.
 3. Geloofd gy? zijt verblijd,
 De dood is 't prikkel kwijd,
 In plaats van kwaad te zijn, vrijd ons van kwaad.
 Hoe veel en groot, is 't dat men dan ontgaat:

Wy zijn voor altoos vry,
 Van duyvel, vleesch, en 's waerelds vleyery;
 En snood verraad,
 Van al het kwaad,
 Waar onder men gebukt;
 Gaat, en ons smert, en drukt.
 4. God-vrugte zielen 'k zeg,
 Neem wel in overleg,
 Waar over gy hier klaagt, en is ontmoet,
 Nog komen kan; of 't geen u vreezen doet,
 Dat alles legt gy af,
 Wanneer de dood u rusten doet in 't graf;
 ô! Wijs bestel;
 Dus merkt men wel,
 Dat ons de dood niet staat
 Ted vreezen, als een kwaad.
 5. Ziet nog, wat wonder werk!
 Die eeter, wreed' en sterk,
 Geeft zoetigheid, brengt spijs, en voordeel aan,
 Om dat wy door dien weg in 't leven gaan;
 't Verstand werd gantsch verligt;
 De wil bemind standvastig, dit gezigt
 Van *God* verheugd;
 Wie zal die vreugd,
 Uit spreken? niemand niet;
 't Geen daar de ziel geniet.
 6. Triumph: kom Triumpheer;
 In *Christus* uwen Heer,
 Roep vrolik uit, ô! dood waar is de sne,
 Uws Seyffens? Hel, uw overwinning mee?
 Het scherp kwam door de wet;
 Die is voldaan; en Satans kop verplet,
 Weest zonder vrees,
 Leg af dit vlees,
 Om 't leven in te gaan,
 In hoop van op te staan.

Eynde.